

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/611 ze dne 30. dubna 2020, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky opětovně ukládá na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie** 1

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Komise (EU) 2020/612 ze dne 4. května 2020, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES o řídičských průkazech** ⁽¹⁾ 9

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2020/613 ze dne 7. února 2020 o opatření SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007) Německa ve prospěch společnosti Deutsche Post AG (oznámeno pod číslem C(2020) 593)** ⁽¹⁾ 12

- ★ **Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/614 ze dne 30. dubna 2020, kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/1311 o třetí sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2020/25)** 28

Opravy

- ★ **Oprava nařízení Komise (EU) 2020/171 ze dne 6. února 2020, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. L 35, 7.2.2020)** 37

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

★ Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/402 ze dne 14. října 2020, kterým se vývoz některých produktů podmiňuje předložením vývozního povolení (Úř. věst. L 77 I, 15.3.2020)..... 39

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2020/611

ze dne 30. dubna 2020,

kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky opětovně ukládá na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“),

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie („základní nařízení“) ⁽¹⁾, a zejména na článek 13 a čl. 14 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Nařízením (ES) č. 91/2009 ⁽²⁾ uložila Rada konečné antidumpingové clo na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „Čína“). Na uvedená opatření se dále odkazuje jako na „původní opatření“ a na šetření, na jehož základě byla tato opatření uložena, se dále odkazuje jako na „původní šetření“.
- (2) Po uložení konečného antidumpingového cla obdržela Komise důkazy o tom, že tato opatření jsou obcházena překládkou v Malajsii.
- (3) Proto Komise dne 28. listopadu 2010 nařízením (EU) č. 966/2010 ⁽³⁾ zahájila šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením (ES) č. 91/2009 (dále jen „šetření obcházení antidumpingových opatření“).
- (4) Dne 26. července 2011 Rada prováděcím nařízením (EU) č. 723/2011 ⁽⁴⁾ (dále jen „nařízení o obcházení“) antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 91/2009 rozšířila na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 91/2009 ze dne 26. ledna 2009 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 29, 31.1.2009, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Komise (EU) č. 966/2010 ze dne 27. října 2010 o zahájení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, a o zavedení celní evidence tohoto dovozu (Úř. věst. L 282, 28.10.2010, s. 29).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 723/2011 ze dne 18. července 2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (Úř. věst. L 194, 26.7.2011, s. 6).

- (5) Dne 27. února 2016 Komise prostřednictvím prováděcího nařízení (EU) 2016/278 ⁽⁵⁾ zrušila konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 91/2009 a rozšířené prováděcím nařízením (EU) č. 723/2011.
- (6) Rozsudkem ve věci C-644/17 *Eurobolt* ze dne 3. července 2019 ⁽⁶⁾ Soudní dvůr prohlásil prováděcí nařízení (EU) č. 723/2011 za neplatné, jelikož bylo přijato v rozporu s postupem konzultace podle čl. 15 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽⁷⁾.

2. PROVEDENÍ ROZSUDKU SOUDNÍHO DVORA VE VĚCI C-644/17, EUROBOLT

- (7) Soudní dvůr rozhodl, že požadavek poskytnout veškeré potřebné informace poradnímu výboru nejpozději deset pracovních dní před jeho zasedáním, jak je stanoveno v čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009, představuje podstatnou formální náležitost řádného průběhu řízení, jehož porušení má za následek neplatnost dotčeného aktu ⁽⁸⁾. Podle Soudního dvora bylo uvedené ustanovení porušeno, jelikož vyjádření společnosti Eurobolt, nizozemského dovozce spojovacích prostředků z Malajsie, nebyla členským státům sdělena nejpozději 10 pracovních dnů před zasedáním poradního výboru.
- (8) Podle článku 266 SFEU jsou orgány Unie povinny přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora Evropské unie. Komise proto dne 27. srpna 2019 opětovně zahájila šetření obcházení antidumpingových opatření, aby napравила protiprávnost zjištěnou Soudním dvorem ⁽⁹⁾.
- (9) Opětovné zahájení šetření obcházení antidumpingových opatření bylo omezeno na provedení rozsudku Soudního dvora ve věci C-644/17, *Eurobolt*, tj. na zajištění toho, aby byly splněny všechny formální náležitosti vyplývající z postupu konzultace v poradním výboru stanoveného v čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁰⁾. Uvedený postup byl mezitím nahrazen postupem projednávání ve výborech uvedeným v článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- (10) V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že akty Evropské unie mají být v zásadě přijímány v souladu s procesními pravidly platnými v době jejich přijetí. Ustanovení čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 ve znění platném v době původního šetření bylo zrušeno. Proto platí, že řízení, jako je současné opětovné zahájení šetření obcházení antidumpingových opatření zahájené podle čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1225/2009, může být po zrušení čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009 v podobě platné v době přijetí prováděcího nařízení (EU) č. 723/2011 dokončeno pouze na základě postupu projednávání ve výboru, který je v současnosti zaveden pro ukládání opatření proti obcházení ⁽¹²⁾. Podle čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1225/2009 v kodifikovaném znění nařízení (EU) 2016/1036 je postupem, který má být použit pro toto opětovné zahájení, postup uvedený v článku 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/278 ze dne 26. února 2016 o zrušení konečného antidumpingového cla uloženého na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, rozšířeného na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (Úř. věst. L 52, 27.2.2016, s. 24).

⁽⁶⁾ Věc C-644/17, *Eurobolt*, ECLI:EU:C:2019:555.

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51). Zrušeno a nahrazeno nařízením (EU) 2016/1036.

⁽⁸⁾ Věc C-644/17, *Eurobolt*, ECLI:EU:C:2019:555, bod 51.

⁽⁹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1374 ze dne 26. srpna 2019 o opětovném zahájení šetření v návaznosti na rozsudek ze dne 3. července 2019 ve věci C-644/17 *Eurobolt*, pokud jde o prováděcí nařízení Rady (EU) č. 723/2011 ze dne 18. července 2011, kterým se rozšiřuje konečné antidumpingové clo uložené nařízením (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli zasílaných z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie (Úř. věst. L 223, 27.8.2019, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Zjištění, která nebyla dotčeným rozsudkem zpochybněna, zůstávají plně v platnosti (viz obdobně věc T-650/17, *Jinan Meide Casting Co. Ltd.*, ECLI:EU:T:2019:644, body 333–342).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13). Viz v tomto ohledu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014 ze dne 15. ledna 2014, kterým se mění některá nařízení týkající se společné obchodní politiky, pokud jde o postupy přijímání určitých opatření (Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 2018 ve věci C-256/16, *Deichmann*, ECLI:EU:C:2018:187, body 44–55.

3. POSOUZENÍ TVRZENÍ

3.1. Tvrzení vznesená během šetření obcházení antidumpingových opatření

- (11) Společnost Eurobolt ve svém podání ze dne 13. června 2011 zpochybnila zákonnost výkladu článku 13 nařízení (ES) č. 1225/2009 ze strany Komise, a to ze dvou důvodů. Za prvé tvrdila, že rozšířená opatření by se neměla vztahovat na dotčený výrobek, pokud byl skutečně malajsijského původu. Za druhé společnost Eurobolt zpochybnila pravomoc Komise uplatnit při šetření obcházení antidumpingových opatření z moci úřední tvrzení o újmě na základě údajů z původního šetření, aniž byly předloženy důkazy o újmě.
- (12) Komise poukázala na to, že ani jedno z tvrzení nesouvisí s prováděním rozsudku. Přípomínky společnosti Eurobolt se tedy týkaly otázek, které nespádají do oblasti působnosti zmíněného provádění. V každém případě by tato tvrzení mohla být zamítnuta ve své podstatě.
- (13) Pokud jde o první tvrzení společnosti Eurobolt a jak je uvedeno v 46. bodě odůvodnění nařízení o obcházení, ustanovení čl. 13 odst. 1 základního nařízení umožňuje rozšířit opatření na dovoz obdobného výrobku ze „třetích zemí“. Ustanovení čl. 13 odst. 4 základního nařízení umožňuje výjimky pro skutečné výrobce z uvedené třetí země. Jelikož šetření obcházení antidumpingových opatření odhalilo praktiky obcházení v souladu se zjištěními šetření, která provedl OLAF a malajsijské orgány, článkem 1 nařízení o obcházení byla antidumpingová opatření rozšířena na dovoz zasílaný z Malajsie. Nicméně každé společnosti, která prokázala, že je skutečným malajsijským výrobcem, bylo uděleno osvobození od rozšířených opatření. Kromě toho bylo podle článku 2 nařízení o obcházení možné podat žádosti o další osvobození. Jelikož byla potvrzena existence překládky výrobků čínského původu přes Malajsii (viz 34. a 45. bod odůvodnění nařízení o obcházení) a vývoz od skutečných malajsijských výrobců byl od rozšířených opatření osvobozen, bylo první tvrzení společnosti Eurobolt zamítnuto.
- (14) Pokud jde o druhé tvrzení společnosti Eurobolt, je třeba zdůraznit, že čl. 13 odst. 1 základního nařízení vyžaduje mimo jiné „důkazy o újmě nebo o tom, že nápravné účinky cla jsou mařeny, pokud se jedná o ceny nebo množství obdobného výrobku...“ (zvýraznění doplněno). Tyto dva požadavky nejsou kumulativní. Z 37. a 38. bodu odůvodnění nařízení o obcházení vyplývá, že vyrovnávací účinky antidumpingového cla uloženého původním nařízením byly oslabovány obcházením jak z hlediska cen, tak z hlediska množství. Proto byly splněny právní požadavky článku 13 základního nařízení. Neexistovala tedy žádná potřeba nebo zákonná povinnost opětovně posoudit nebo opětovně použít údaje týkající se újmy z původního šetření, pokud jde o dovoz z Číny. Proto bylo i toto tvrzení zamítnuto.
- (15) Komise na základě výše uvedeného dospěla k závěru, že podání společnosti Eurobolt ze dne 13. června 2011 bylo náležitě zváženo a tvrzení společnosti Eurobolt byla řešena v nařízení o obcházení, zejména v oddílech 2.8 a 4 uvedeného nařízení. Kromě toho je třeba v tomto ohledu poznamenat, že společnost Eurobolt nezpochybnila ani důkazy o překládce výrobků čínského původu přes Malajsii, ani zjištění, že společnosti, od nichž společnost Eurobolt dotčený výrobek odebírala, poskytly Komisi zavádějící informace a nebyly schopny prokázat, že jsou skutečnými malajsijskými výrobci.

3.2. Posouzení tvrzení vznesených po opětovném zahájení šetření

- (16) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1374, kterým bylo opětovně zahájeno šetření obcházení antidumpingových opatření, vyzvalo zúčastněné strany, aby předložily připomínky týkající se opětovného zahájení šetření obcházení antidumpingových opatření. Přípomínky předložily dvě strany.
- (17) Společnost Eurobolt tvrdila, že porušení čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1225/2009, o jehož existenci rozhodl Soudní dvůr, nemůže být napraveno *ex post*, protože se jedná o porušení podstatné formální náležitosti, a proto postihuje celý průběh původního šetření obcházení antidumpingových opatření.
- (18) Toto tvrzení je neopodstatněné z níže uvedených důvodů. Porušení čl. 15 odst. 2 nepostihuje celé řízení, jelikož protiprávnost zjištěná Soudním dvorem se netýkala podstatných zjištění o obcházení. Porušení lze proto napravit opětovným zahájením šetření obcházení antidumpingových opatření v okamžiku, kdy protiprávnost nastala. To obnášelo zaslání původních připomínek společnosti Eurobolt spolu s návrhem prováděcího aktu výboru v souladu s postupem, který je v současnosti zaveden pro ukládání opatření proti obcházení. Jedná se o postup uvedený v 10. bodě odůvodnění. Použitelná zákonná lhůta pro doručení příslušných informací výboru vyžaduje jejich předložení

nejpozději 14 dní před zasedáním uvedeného výboru. Výbor, který se skládá ze zástupců členských států, tak má možnost seznámit se se všemi důležitými informacemi, aby členské státy mohly formulovat svůj postoj k návrhu prováděcího aktu. Jak Soudní dvůr nedávno uznal, nelze ani obnovení správního řízení a opětovné uložení antidumpingových cel na dovoz, který se uskutečnil v době použitelnosti zrušeného nařízení, považovat za doporučující pravidlu zákazu retroaktivity ⁽¹³⁾.

- (19) V případě, že rozsudek Soudního dvora zneplatní antidumpingové nařízení, má orgán provádějící uvedený rozsudek (v tomto případě Komise) možnost pokračovat v řízení, na jehož základě bylo přijato uvedené nařízení ⁽¹⁴⁾. Kromě toho s výjimkou případů, kdy bylo zjištěnou protiprávností postiženo celé řízení, má daný orgán za účelem přijetí aktu, jehož účelem je nahrazení aktu prohlášeného za neplatný, možnost pokračovat v řízení od fáze, kdy k uvedené protiprávnosti došlo ⁽¹⁵⁾.
- (20) Společnost Eurobolt rovněž tvrdila, že by nebylo vhodné, aby Komise opětovně uložila opatření proti obcházení, jelikož obě opatření pozbyla platnosti a byla již zrušena.
- (21) V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise tím, že napravuje procesní pochybení a potvrzuje zjištění šetření, která nebyla dotčeným rozsudkem zpochybněna, plní svou povinnost uložit opatření na dovoz dotčeného výrobku, který se uskutečnil během období uplatňování těchto opatření, tj. od 27. července 2011 do 27. února 2016. Komise proto tvrzení společnosti Eurobolt zamítla.
- (22) Jiná strana, European Fastener Distributor Association (Sdružení evropských distributorů spojovacích prostředků, EFDA) tvrdila, že „*platné a pečlivě promyšlené připomínky evropských distributorů spojovacích prostředků a příslušných subjektů, které je zastupují, trvale nebyly brány vážně*“. Toto sdružení rovněž tvrdilo, že v případě, že dovozce může prokázat, že projevil náležitou péči a přijal veškerá rozumná a vhodná opatření pro zajištění toho, že dovážený výrobek byl legitimně vyroben v Malajsii, neměl by být odpovědný za placení antidumpingového cla a veškerá taková cla, která již byla zaplácena, by měla být vrácena.
- (23) Komise zamítla první tvrzení sdružení EFDA, jelikož toto sdružení neprokázalo žádné konkrétní porušení spravedlivého procesu u šetření v souvislosti s opětovným zahájením řízení a v tomto ohledu neposkytlo žádné důkazy.
- (24) Pokud jde o druhé tvrzení sdružení EFDA, stanoví čl. 13 odst. 4 základního nařízení, že pokud k praktikám, zpracovatelským procesům nebo pracím spojeným s obcházením dochází vně Unie, může se výrobcům dotčeného výrobku, o kterých se zjistí, že se nepodílejí na praktikách obcházení, udělit osvobození. V důsledku toho neexistuje žádný prostor pro osvobození založená na náležité péči dovozce, pokud k obcházení dochází mimo EU (jako je tomu v tomto případě). Spíše je na vývozci, aby prokázal, že je skutečným malajsijským výrobcem, a aby požádal o osvobození. Jak je uvedeno v oddíle 4 nařízení o obcházení, řada vývozců z Malajsie podala žádost a byli posouzeni pro účely osvobození, přičemž toto osvobození Komise udělila celkem devíti společnostem. Komise tedy druhé tvrzení sdružení EFDA zamítla.
- (25) Po zohlednění předložených připomínek a jejich analýzy dospěla Komise k závěru, že na dovoz dotčeného výrobku zasílaného z Malajsie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Malajsie, by měla být opětovně uložena původní opatření.

4. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (26) Všechny strany, které se přihlásily při opětovném zahájení šetření obcházení antidumpingových opatření, byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě bylo zamýšleno opětovně uložit antidumpingové clo. Byla jim dána lhůta na předložení stanovisek k poskytnutým informacím. Připomínky předložila společnost Eurobolt a sdružení EFDA.
- (27) Za prvé společnost Eurobolt tvrdila, že porušení podstatných formálních náležitostí postihuje celé řízení, a nelze je tedy napravit *ex post*. Za druhé společnost Eurobolt tvrdila, že opětovné uložení opatření, jejichž právním základem je akt, který WTO shledal protiprávním, porušuje zásadu právního státu a zásadu řádné správy. Za třetí společnost Eurobolt tvrdila, že důsledkem návrhu Komise na opětovné uložení opatření je neexistence účinné soudní ochrany, jelikož to znamená, že Komise může jednoduše napravit jakékoli porušení *ex post* a že tento důsledek narušuje rovnováhu sil v řízeních na ochranu obchodu. Za čtvrté společnost Eurobolt tvrdila, že návrh Komise pomíní

⁽¹³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 2018, věc C-256/16, *Deichmann SE v Hauptzollamt Duisburg*, ECLI:EU:C:2018:187, bod 79 a rozsudek Soudního dvora ze dne 19. června 2019, věc C-612/16, *C & J Clark International Ltd v Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*, EU:C:2019:508, bod 58.

⁽¹⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 2018 ve věci C-256/16, *Deichmann*, ECLI:EU:C:2018:187, bod 73; viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 19. června 2019 ve věci C-612/16, *P&J Clark International*, ECLI:EU:C:2019:508, bod 43.

⁽¹⁵⁾ Tamtéž, bod 74; viz rovněž rozsudek Soudního dvora ze dne 19. června 2019 ve věci C-612/16, *P&J Clark International*, ECLI:EU:C:2019:508, bod 43.

rozhodnutí Hoge Raad (nizozemského vrchního soudu) ve věci *Eurobolt v. Staatssecretaris van Financiën* ⁽¹⁶⁾, a vyzvala Komisi, aby se přestala vměšovat do výlučné pravomoci celních orgánů rozhodnout o vrácení cel uložených proti obcházení, která společnost Eurobolt zaplatila.

- (28) Pokud jde o první argument společnosti Eurobolt, který vznesla již po opětovném zahájení šetření obcházení antidumpingových opatření, odkazuje Komise na 18. a 19. bod odůvodnění. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné nové argumenty, bylo toto tvrzení zamítnuto.
- (29) Pokud jde o druhý argument společnosti Eurobolt, Komise se rozhodla uvést opatření do souladu se zjištěními panelů a Odvolacího orgánu WTO, což bylo důvodem, proč bylo vydáno nařízení ze dne 26. února 2016 (viz 5. bod odůvodnění). Rozhodla, že tak neučiní s účinkem *ex tunc*. Následně byla Komise povinna podniknout kroky nezbytné k dosažení souladu s rozsudkem Soudního dvora, tj. napravit protiprávnost zjištěnou Soudním dvorem. Vzhledem k tomu, že procesní chybu bylo možné napravit a zjištění o obcházení byla potvrzena, byla Komise oprávněna opětovně uložit cla proti obcházení za dobu platnosti opatření, a to na základě nezpochybněných zjištění, jež vyplynula z šetření obcházení antidumpingových opatření. Žádné z výše uvedených opatření neobnáší porušení zásady řádné správy. Společnost Eurobolt sice odkázala na zásadu řádné správy, avšak neupřesnila, které právo bylo v tomto ohledu porušeno ⁽¹⁷⁾. Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (30) Pokud jde o třetí argument společnosti Eurobolt, je ustálenou judikaturou, že rozsah a důvody prohlášení neplatnosti Soudním dvorem v rozsudku by měly být určeny v každém konkrétním případě (věci C-283/14 a C-284/14, *CM Eurologistik a GLS*, rozsudek ze dne 28. ledna 2016, EU:C:2016:57, bod 49 a citovaná judikatura) a mohou být takové povahy, že nevyžadují plné a okamžité vrácení příslušných cel (věc C-256/16, *Deichmann SE v. Hauptzollamt Duisburg*, rozsudek Soudního dvora ze dne 15. března 2018, bod 70). V tomto případě toto porušení nezpůsobilo protiprávnost celého řízení. Jak je uvedeno výše v 7. až 10. bodě odůvodnění, v tomto případě lze porušení formální náležitosti napravit a opatření by mohlo být opětovně uloženo v souladu s platnými procesními pravidly. Tyto povinnosti nenarušují zásadu účinné soudní ochrany. Komise proto toto tvrzení rovněž zamítla.
- (31) Pokud jde o čtvrtý argument společnosti Eurobolt, jak je uvedeno v 8. bodě odůvodnění, Komise musela podniknout kroky nezbytné k dosažení souladu s rozsudkem Soudního dvora Evropské unie. Rozhodnutí nizozemského vrchního soudu, které se navíc týkalo otázky, zda by měly být v případě vrácení antidumpingových cel zaplacené úroky, nemohlo zprostit Komisi její povinnosti vyplývající z rozsudku Soudního dvora. V každém případě si Komise tímto jednáním také nepřisvojuje pravomoci celních orgánů členských států, jak uznal Soudní dvůr jak ve věci *C&J Clark International* ⁽¹⁸⁾, tak ve věci *Deichmann* ⁽¹⁹⁾. Komise proto toto tvrzení zamítla.
- (32) Sdružení EFDA vyjádřilo politování nad tím, že jeho předchozí žádost o osvobození dovozců od placení antidumpingových cel v případech, kdy byli dovozci schopni prokázat náležitou péči při zajišťování toho, že dovážený výrobek byl legitimně vyroben v Malajsii, byla zamítnuta. Sdružení EFDA požádalo Komisi, aby přehodnotila své obavy.
- (33) Jak je uvedeno ve 24. bodě odůvodnění, neexistuje žádný prostor pro osvobození založená na náležité péči dovozce, pokud k obcházení dochází mimo EU (jako je tomu v tomto případě). Komise proto potvrdila své dřívější zamítnutí tvrzení sdružení EFDA.
- (34) S ohledem na výše uvedené skutečnosti nevedly připomínky vznesené po poskytnutí informací ke změně závěru Komise, který je uveden v 25. bodě odůvodnění.

⁽¹⁶⁾ Hoge Raad, *Eurobolt v. Staatssecretaris van Financiën*, 29. listopadu 2019, 15/04667 bis, NL:HR:2019:1875.

⁽¹⁷⁾ Viz rozsudky ze dne 2. října 2003 ve věci T-196/99, *Area Cova v. Rada* a Komise, EU:T:2001:281 bod 43, ze dne 4. října 2006 ve věci T-193/04, *Tillack v. Komise*, EU:T:2006:292, bod 127 a ze dne 13. listopadu 2008 ve věci T-128/05, *SPM v. Rada a Komise*, EU:T:2008:494, bod 127.

⁽¹⁸⁾ Rozsudek ze dne 19. června 2019, věc C-612/16, *C&J Clark International*, EU:C:2019:508, body 84–85.

⁽¹⁹⁾ Rozsudek ze dne 15. března 2018, věc C-256/16, *Deichmann*, EU:C:2018:187, bod 84.

- (35) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽²⁰⁾ se v případech, kdy má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, jako úroková sazba použije sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní finanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.
- (36) Toto nařízení je v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Konečné antidumpingové clo použitelné pro „všechny ostatní společnosti“ uložené čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 91/2009 na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli, jiných než z nerezavějící oceli, tj. vruty do dřeva (kromě vrtulí do pražců), závitorezné šrouby, ostatní šrouby a svorníky s hlavou (též s jejich maticemi nebo podložkami, ale kromě šroubů soustružených z tyčí, prutů, profilů nebo z drátů, o plném průřezu, s tloušťkou dřívku nepřesahující 6 mm a kromě šroubů a svorníků pro upevňování konstrukčních materiálů železničních tratí) a podložky pocházející z Čínské lidové republiky se rozšiřuje na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli, jiných než z nerezavějící oceli, tj. vruty do dřeva (kromě vrtulí do pražců), závitorezné šrouby, ostatní šrouby a svorníky s hlavou (též s jejich maticemi nebo podložkami, ale kromě šroubů soustružených z tyčí, prutů, profilů nebo z drátů, o plném průřezu, s tloušťkou dřívku nepřesahující 6 mm a kromě šroubů a svorníků pro upevňování konstrukčních materiálů železničních tratí) a podložky zasílané z Malajsie bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie, spadající během doby použitelnosti prováděcího nařízení (EU) č. 723/2011 pod kódy KN ex 7318 12 90, ex 7318 14 91, ex 7318 14 99, ex 7318 15 59, ex 7318 15 69, ex 7318 15 81, ex 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 a ex 7318 22 00. Kódy TARIC jsou uvedeny v příloze I tohoto nařízení.
2. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije v případě vyvážejících výrobců uvedených v příloze II.
3. Clo rozšířené odstavcem 1 tohoto článku se vybere z dovozu zasílaného z Malajsie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Malajsie, celně evidovaného v souladu s článkem 2 nařízení (EU) č. 966/2010 a čl. 13 odst. 3 a čl. 14 odst. 5 nařízení (ES) č. 1225/2009, s výjimkou dovozu výrobků vyrobených společnostmi, které jsou uvedeny v odstavci 2.

Článek 2

1. Cla vybraná na základě prováděcího nařízení (EU) č. 723/2011 se nevrací.
2. Veškerá vrácení, k nimž došlo v návaznosti na rozsudek Soudního dvora ve věci C-644/17, *Eurobolt*, (EU:C:2019:555) získají orgány, které uvedená vrácení provedly, zpět.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 30. dubna 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
Předsedkyně

⁽²⁰⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014, (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. L 193, 30.7.2018, s. 1).

PŘÍLOHA I

Kódy TARIC pro některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli podle definice v článku 1a) *Platné od 27. července 2011 do 27. února 2016*

kódy KN ex 7318 12 90, ex 7318 14 91, ex 7318 14 99, ex 7318 15 59, ex 7318 15 69, ex 7318 15 81, ex 7318 15 89, ex 7318 15 90, ex 7318 21 00 a ex 7318 22 00 (kódy TARIC 7318 12 90 11, 7318 12 90 91, 7318 14 91 11, 7318 14 91 91, 7318 14 99 11, 7318 15 59 11, 7318 15 59 61, 7318 15 59 81, 7318 15 69 11, 7318 15 69 61, 7318 15 69 81, 7318 15 81 11, 7318 15 81 61, 7318 15 81 81, 7318 15 89 11, 7318 15 89 61, 7318 15 89 81, 7318 15 90 21, 7318 15 90 71, 7318 15 90 91, 7318 21 00 31, 7318 21 00 95, 7318 22 00 31 a 7318 22 00 95)

b) *Platné od 27. července 2011 do 30. června 2012*

7318 14 99 91

c) *Platné od 1. července 2012 do 27. února 2016*

7318 14 99 20, 7318 14 99 92

PŘÍLOHA II

Seznam vyvážejících výrobců

Název vyvážejícího výrobce	Doplňkový kód TARIC
Acku Metal Industries (M) Sdn. Bhd	B123
Chin Well Fasteners Company Sdn. Bhd	B124
Jinfast Industries Sdn. Bhd	B125
Power Steel and Electroplating Sdn. Bhd	B126
Sofasco Industries (M) Sdn. Bhd	B127
Tigges Fastener Technology (M) Sdn. Bhd	B128
TI Metal Forgings Sdn. Bhd	B129
United Bolt and Nut Sdn. Bhd	B130
Andfast Malaysia Sdn. Bhd.	B265

SMĚRNICE

SMĚRNICE KOMISE (EU) 2020/612

ze dne 4. května 2020,

kteřou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES o řidičských průkazech

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/126/ES ze dne 20. prosince 2006 o řidičských průkazech ⁽¹⁾, a zejména na článek 8 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Stávající zvláštní ustanovení týkající se možnosti členských států rozhodnout, že se na řidičský průkaz držitelů řidičského průkazu pro vozidla skupiny C, CE, D nebo DE nezaznamená žádné omezení na vozidla s automatickou převodovkou, by se mělo rozšířit na držitele řidičských průkazů pro vozidla skupiny BE, C1, C1E, D1 a D1E, pokud žadatel již je držitelem řidičského průkazu získaného na vozidle s manuální převodovkou alespoň v jedné z těchto skupin: B, BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 nebo D1E.
- (2) Toto rozšíření by mělo být provedeno s ohledem na technický pokrok, zejména s cílem zohlednit vývoj a rostoucí využívání modernějších, bezpečnějších a méně znečišťujících vozidel vybavených širokou škálou poloautomatických, automatických nebo hybridních převodových ústrojí v odvětví dopravy. Zjednodušení současných omezení týkajících se řízení vozidel s automatickou převodovkou by také snížilo administrativní a finanční zátěž zúčastněných stran, včetně malých a středních podniků a mikropodniků působících v silniční dopravě.
- (3) Požadavky na zkušební motocykly skupiny A2, které se mají používat během zkoušky dovedností a chování, je třeba přizpůsobit technickému pokroku, zejména vývoji spalovacího motoru a podvozku, a širšímu využití elektrických motocyklů. Úprava technických specifikací pro zkušební vozidla skupiny A2 by měla rovněž zajistit, aby byli žadatelé zkoušeni na vozidlech, která jsou reprezentativní pro skupinu, pro niž má být vydán řidičský průkaz.
- (4) Směrnice 2006/126/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (5) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu.
- (6) Opatření stanovená touto směrnicí jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro řidičské průkazy,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha II směrnice 2006/126/ES se mění v souladu s přílohou této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 403, 30.12.2006, s. 18.

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. listopadu 2020. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. listopadu 2020.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 4. května 2020.

Za Komisi
Ursula VON DER LEYEN
Předsedkyně

PŘÍLOHA

Příloha II směrnice 2006/126/ES se mění takto:

a) bod 5.1.3 se nahrazuje tímto:

„5.1.3 Zvláštní ustanovení týkající se vozidel skupin BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 a D1E

Členské státy mohou rozhodnout, že se na řídičský průkaz pro vozidla skupiny BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 nebo D1E nezaznamená žádné omezení na vozidla s automatickou převodovkou podle bodu 5.1.2, pokud žadatel již je držitelem řídičského průkazu získaného na vozidle s manuální převodovkou alespoň v jedné z těchto skupin: B, BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 nebo D1E a během zkoušky dovedností a chování provedl úkony popsané v bodě 8.4.“;

b) v bodě 5.2 se druhý pododstavec druhého podnadpisu „Skupina A2“ nahrazuje tímto:

„Pokud je motocykl poháněn spalovacím motorem, musí být objem válců motoru nejméně 250 cm³.“

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2020/613

ze dne 7. února 2020

o opatření SA.17653 – C36/2007 (ex NN 25/2007) Německa ve prospěch společnosti Deutsche Post AG

(oznámeno pod číslem C(2020) 593)

(Pouze německé znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co v souladu s uvedenými ustanoveními vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Příslušné shrnutí řízení o státní podpoře

1.1.1. Rozhodnutí o zahájení řízení

- (1) V roce 1994 podala společnost United Parcel Service (dále jen „UPS“) stížnost, v níž tvrdila, že společnosti Deutsche Bundespost POSTDIENST (dále jen „POSTDIENST“) byla poskytnuta protiprávní státní podpora.
- (2) Dne 23. října 1999 zahájila Komise formální vyšetřovací řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) s ohledem na různá státní opatření: vyrovnávací platby za povinnost všeobecných služeb, státní záruky a dotování penzí v období 1995–1999.
- (3) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek.
- (4) Německo podalo připomínky dne 16. září 1999.
- (5) Po zveřejnění rozhodnutí o zahájení řízení obdržela Komise připomínky čtrnácti zúčastněných stran, které byly dopisem ze dne 15. prosince 1999 řádně předány německé vládě, aby měla možnost se k těmto připomínkám vyjádřit.
- (6) Německé orgány odpověděly dopisem ze dne 1. února 2000, který byl zaevidován při doručení dne 2. února 2000.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 306, 23.10.1999, s. 25.

⁽²⁾ Úř. věst. C 306, 23.10.1999, s. 25.

1.1.2. Rozhodnutí z roku 2002

- (7) Dne 19. června 2002 přijala Komise rozhodnutí 2002/753/ES⁽³⁾ (dále jen „rozhodnutí z roku 2002“), v němž konstatovala, že společnost POSTDIENST a její nástupce Deutsche Post AG (dále jen „DPAG“, zatímco POSTDIENST a DPAG jsou dále spolu označovány jako „Deutsche Post“) účtovaly ceny balíkových zásilek doručovaných ode dveří ke dveřím pod úrovní přírůstkových nákladů a že tato agresivní cenová politika nespádala do povinnosti všeobecných služeb společnosti Deutsche Post.
- (8) Komise měla za to, že tímto vzniklé ztráty ve výši 572 milionů EUR byly nakonec v rozporu s články 106 a 107 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) financovány ze státních prostředků, které byly společnosti Deutsche Post poskytnuty v různých formách (např. převody státních prostředků od sesterské společnosti Deutsche Bundespost TELEKOM (dále jen „TELEKOM“), státní záruky za úvěry a státní dotace na financování penzí úředníků).
- (9) Na základě rozhodnutí z roku 2002 získalo Německo od společnosti DPAG zpět neslučitelnou státní podporu ve výši 572 milionů EUR. Společnost Deutsche Post podala proti rozhodnutí odvolání k soudům Unie.

1.1.3. Další stížnosti po vydání rozhodnutí z roku 2002

- (10) Dne 13. května 2004 podala společnost UPS další stížnost, podle níž byla společnosti Deutsche Post po vydání rozhodnutí z roku 2002 poskytnuta protiprávní státní podpora. Společnost UPS tvrdí, že v rozhodnutí z roku 2002 nebyla prověřena všechna opatření uvedená v původní stížnosti z roku 1994 a že finanční výhody poskytnuté společnosti Deutsche Post výrazně překračují neslučitelnou podporu ve výši 572 milionů EUR. Společnost UPS zastává rovněž názor, že společnost Deutsche Post využívala státní prostředky k rozšíření své činnosti v oblasti balíkových zásilek (např. přebíráním jiných podniků) a k prodeji služeb svým dceřiným společnostem Postbank AG (dále jen „POSTBANK“) a Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG, které působí v odvětví bankovních služeb resp. marketingu firemních balíkových zásilek pod značkou „DHL“, za nepřiměřeně nízké převodní ceny.
- (11) Útvary Komise zaslaly dne 9. listopadu 2004 a 1. dubna 2005 Německu žádosti o informace. Německo odpovědělo dne 2. prosince 2004 resp. 3. června 2005.
- (12) Dne 16. července 2004 podala společnost TNT Post AG & Co KG (dále jen „TNT“) stížnost, v níž i ona uváděla, že společnost Deutsche Post prodávala společnosti POSTBANK své služby za nepřiměřeně nízké převodní ceny. Společnost TNT tvrdila, že POSTBANK platila za poskytnuté služby pouze variabilní náklady, zatímco společnost Deutsche Post financovala společně fixní náklady na distribuční síť zcela z příjmů ze svého monopolu v oblasti listovních zásilek.
- (13) Útvary Komise zaslaly dne čtvrtek 11. listopadu 2004 a pondělí 25. dubna 2005 Německu žádosti o informace. Německo odpovědělo dne 17. prosince 2004 resp. 23. června 2005.

1.1.4. Rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007

- (14) Po obdržení dalších stížností informovala Komise Německo dopisem ze dne 12. září 2007⁽⁴⁾ o svém rozhodnutí rozšířit řízení, které bylo původně zahájeno v roce 1999 (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2007“).
- (15) Cílem rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007 bylo zahrnout do řízení nově poskytnuté informace a podrobně přezkoumat veškerá případná narušení hospodářské soutěže vyplývající ze státních opatření ve prospěch společnosti Deutsche Post.
- (16) Německo podalo své připomínky dne 14. prosince 2007 a společnost Deutsche Post platnost rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007 napadla⁽⁵⁾. Dne 16. listopadu 2007 podaly své připomínky společnosti UPS a TNT. Poté, co Německo nejprve požádalo dne 20. prosince 2007 o prodloužení lhůty, předložilo své stanovisko k připomínkám společností UPS a TNT dne 12. března 2008.

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2002/753/ES ze dne 19. června 2002 o opatřeních zavedených Spolkovou republikou Německo ve prospěch Deutsche Post AG (Úř. věst. L 247, 14.9.2002, s. 27).

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 245, 19.10.2007, s. 21.

⁽⁵⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 8. prosince 2011 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5. Žádost o informace ze dne 17. července 2008

- (17) Dne 17. července 2008 zaslala Komise Německu žádost o informace týkající se všech státních opatření, která jsou předmětem šetření, včetně dotazníku ohledně příjmů a nákladů společnosti Deutsche Post za období 1989–2007. Dne 5. srpna 2008 požádalo Německo o prodloužení lhůty na dobu neurčitou, neboť před zasláním odpovědi je nutné ověřit dostupnost určitých údajů.
- (18) Dne 12. srpna 2008 Komise vysvětlila, proč je nezbytné ověřit údaje o příjmech a nákladech společnosti Deutsche Post v období 1989–2007, a trvala na poskytnutí požadovaných informací.
- (19) Ve svém podání ze dne 14. srpna 2008 Německo nadále tvrdilo, že není důvod prověřit příjmy a náklady společnosti Deutsche Post za období po roce 1994. Dne 22. srpna 2008 si Komise pro případ, že Německo požadované informace nepředloží, vyhradila právo vydat příkaz k poskytnutí informací podle čl. 10 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 659/1999⁽⁶⁾.
- (20) Dne 2. října 2008 předložilo Německo výsledky dalšího odborného posudku na podporu svého stanoviska, že analýza účetnictví po roce 1994 není nutná, a že by náležitým obdobím šetření mělo být tudíž období 1990–1994.
- (21) Dne 28. října 2008 poskytlo Německo informace o státní záruce a opatření týkajícím se penzí.

1.1.6. Příkaz k poskytnutí informací ze dne 30. října 2008

- (22) Komise argumenty Německa neakceptovala a trvala na tom, že je nutné provést analýzu do roku 2007, aby byly v plném rozsahu posouzeny dopady provedených státních opatření na hospodářskou soutěž. V návaznosti na dvě upomínky týkající se poskytnutí informací ze dne 12. srpna 2008 a 22. srpna 2008 vydala Komise dne 30. října 2008 příkaz k poskytnutí všech potřebných účetních údajů za celé období od roku 1989 do roku 2007.
- (23) Německo a společnost Deutsche Post platnost příkazu k poskytnutí informací napadly⁽⁷⁾.
- (24) Požadované účetní údaje za období 1989–1994 poskytlo Německo dne 27. listopadu 2008. Dne 5. a 16. prosince 2008 Německo účetní údaje předložené dne 27. listopadu 2008 aktualizovalo.

1.1.7. Poskytnutí účetních údajů za období 1989–2007

- (25) Po schůzce příslušného německého státního tajemníka, předsedy představenstva společnosti DPAG a člena Komise odpovědného za politiku hospodářské soutěže, která se konala dne 6. února 2009, souhlasily Německo a společnost Deutsche Post s poskytnutím účetních údajů za období po roce 1994.
- (26) Dne 3. března 2009 předložilo Německo první soubor účetních údajů za celé období šetření od roku 1989 do roku 2007.
- (27) Schůzky společnosti Deutsche Post a útvarů Komise se uskutečnily dne 3. března 2009 v Bruselu a dne 12. března 2009, 2. dubna 2009, 28. května 2009, 23. června 2009 a 18. září 2009 v Bonnu. Další informace o společnosti Deutsche Post poskytlo Německo ve dnech 26. března 2009, 7. května 2009 a 22. června 2009.
- (28) V návaznosti na tyto schůzky a dva seznamy otázek, které útvary Komise předložily společnosti Deutsche Post dne 4. června 2009 a 30. července 2009, poskytlo Německo dne 9. července 2009, 31. července 2009, 17. srpna 2009, 8. září 2009, 10. září 2009 a 15. října 2009 aktualizované účetní údaje a další vysvětlení.

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2010 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31, usnesení Tribunálu ze dne 14. července 2010 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312, rozsudek Soudního dvora ze dne 13. října 2011 ve věci Deutsche Post a Německo v. Komise, C-463/10 P a C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656, usnesení předsedy Tribunálu (druhého senátu) ze dne 10. května 2012 ve věci Německo v. Komise, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228 a rozsudek Tribunálu ze dne 12. listopadu 2013 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

- (29) Ve dnech 16. a 24. září 2009 předložily útvary Komise další otázky, na něž Německo odpovědělo dne 14. října 2009.

1.1.8. Rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011

- (30) Dopisem ze dne 10. května 2011 ⁽⁸⁾ oznámila Komise Německu své rozhodnutí rozšířit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU zahájené v roce 1999 a rozšířené v roce 2007, aby byly důkladně prošetřeny dotace na penze, které Deutsche Post čerpala od roku 1995 (dále jen „rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011“).
- (31) Poté, co Německo nejprve dne 23. května 2011 požádalo o prodloužení lhůty, předložilo dne 29. července 2011 své připomínky.
- (32) Dne 4. října 2011 podala své připomínky společnost UPS. Poté následovaly připomínky iniciativy Free and Fair Post Initiative obdržené dne 5. října 2011 a připomínky spolkového svazu Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste (dále jen „BIEK“) obdržené dne 7. října 2011. Dne 13. října 2011 předala Komise připomínky zúčastněných stran Německu.
- (33) Dne 14. listopadu 2011 předložilo Německo své stanovisko k připomíncekám třetích stran.
- (34) Dne 18. listopadu 2011 zaslala Komise další žádost o informace týkající se podrobností financování penzí v období po roce 2007. Německo odpovědělo dne 2. ledna 2012 a 19. ledna 2012. Dne 16. prosince 2011 předložila Komise Německu k vyjádření odborný posudek společnosti Charles River Associates týkající se referenční hodnoty zisku ⁽⁹⁾ a Německo odpovědělo dne 16. ledna 2012.

1.1.9. Rozhodnutí z roku 2012

- (35) Dne 25. ledna 2012 přijala Komise rozhodnutí 2012/636/EU ⁽¹⁰⁾ (dále jen „rozhodnutí z roku 2012“).
- (36) Ve zmíněném rozhodnutí dospěla Komise s ohledem na opatření týkající se penzí k závěru, že opatření představuje protiprávní a neslučitelnou státní podporu, a nařídila navrácení podpory za období od 1. ledna 2003 do chvíle, kdy přestane existovat komparativní výhoda. Co se týká podpory za období 1995–2002, Komise dospěla k závěru, že vyšší neslučitelné podpory nelze vyčíslit. Komise tudíž s ohledem na toto období navrácení podpory nenařídila.
- (37) Pokud jde o státní vyrovnávací platby, Komise vyvodila závěr, že je sice Německo poskytlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, jsou však slučitelné s vnitřním trhem. S ohledem na státní záruku došla Komise k závěru, že opatření představuje existující podporu pro společnost Deutsche Post podle čl. 107 odst. 1 a čl. 108 odst. 3 SFEU.

1.2. Shrnutí příslušných soudních řízení

1.2.1. Zrušení rozhodnutí z roku 2002

- (38) Ve svém rozsudku z roku 2008 ⁽¹¹⁾ zrušil Tribunál rozhodnutí z roku 2002 z toho důvodu, že Komise neprovedla komplexní analýzu veškerých příjmů a nákladů v souvislosti se všeobecnými službami, aby určila, zda společnost Deutsche Post obdržela nedostatečnou či nadměrnou náhradu.
- (39) Německo poté společnosti Deutsche Post opět vyplatilo navrácenou státní podporu ve výši 572 milionů EUR včetně úroků.
- (40) Dne 2. září 2010 zamítl Soudní dvůr odvolání Komise proti rozsudku Tribunálu ⁽¹²⁾.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 263, 7.9.2011, s. 4.

⁽⁹⁾ Posudek společnosti Charles River Associates, březen 2011, „Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services“ (Odhad přiměřeného ziskového rozpětí za poskytování listovních služeb); tento posudek předložila Belgie v řízení ve věci SA.14588 – Státní podpora ve prospěch bpost.

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Komise 2012/636/EU ze dne 25. ledna 2012 o opatření C 36/07 (ex NN 25/07) Německa ve prospěch společnosti Deutsche Post AG (Úř. věst. L 289, 19.10.2012, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 1. července 2008 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-266/02, ECLI:EU:T:2008:235.

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 2. září 2010 ve věci Komise v. Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2. Zrušení rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007

- (41) Společnost Deutsche Post platnost rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007 napadla a tvrdila, že rozhodnutí z roku 2002 vyvolalo legitimní očekávání, že Komise svá šetření neobnoví.
- (42) Dne 8. prosince 2011 zamítl Tribunál toto odvolání jako nepřijatelné⁽¹³⁾, a to z toho důvodu, že se rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007 týkalo těchž opatření, na něž se zaměřovalo rozhodnutí o zahájení řízení.
- (43) Dne 24. října 2013 Soudní dvůr rozsudek Tribunálu z roku 2011 týkající se rozhodnutí o zahájení řízení z roku 2007⁽¹⁴⁾ zrušil a vrátil věc zpět Tribunálu.
- (44) Dne 18. září 2015 Tribunál rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007 zrušil⁽¹⁵⁾. Proti tomuto rozsudku nebyl podán opravný prostředek.

1.2.3. Částečné zrušení rozhodnutí z roku 2012

- (45) Dne 14. července 2016 zrušil Tribunál články 1 a 4 rozhodnutí z roku 2012⁽¹⁶⁾ a konstatoval, že Komise neprokázala existenci výhody poskytnuté společnosti Deutsche Post. Proti tomuto rozsudku nebyl podán opravný prostředek.
- (46) Proti zbývajícím částem rozhodnutí z roku 2012 nebylo podáno odvolání.

1.2.4. Zrušení rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011

- (47) Dne 10. dubna 2019 zrušil Tribunál rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011⁽¹⁷⁾ s tím, že Komise dostatečně neodůvodnila zahájení formálního vyšetřovacího řízení (porušení článku 296 SFEU) v souvislosti s existencí výhody. Proti tomuto rozsudku nebyl podán opravný prostředek.

1.3. Přípomínky obdržené po zrušení rozhodnutí z roku 2012 a rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011

- (48) Po zrušení rozhodnutí z roku 2012 a rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011 obdržela Komise další podání, a to od společnosti UPS dopisy ze dne 24. května 2019 a 17. července 2019 a od spolkového svazu BIEK dopisem ze dne 31. května 2019. Ve svých dopisech společnost UPS a spolkový svaz BIEK zdůraznily, že mají i nadále obavy ohledně opatření týkajícího se penzí, a vyzvaly Komisi, aby v šetření pokračovala a uzavřela je. Dne 28. listopadu 2019 podala společnost UPS další připomínky.

2. POPIS PŘEDMĚTNÉHO OPATŘENÍ

2.1. Oblast působnosti tohoto rozhodnutí

- (49) Komise se domnívá, že vzhledem k četným rozhodnutím, která přijala, a zrušení některých rozhodnutí je na počátku nutné objasnit oblast působnosti tohoto rozhodnutí.
- (50) Komise připomíná, co vyvodila v rozhodnutí z roku 2010:
- a) pokud jde o státní vyrovnávací platby, že je sice Německo poskytlo protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, jsou však slučitelné s vnitřním trhem;
  - b) pokud jde o státní záruku, že opatření představuje existující podporu pro společnost Deutsche Post podle čl. 107 odst. 1 a čl. 108 odst. 3 SFEU.
- (51) S ohledem na tyto závěry nebylo proti rozhodnutí z roku 2012 podáno odvolání, a zůstávají tudíž v platnosti.

⁽¹³⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 8. prosince 2011 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

⁽¹⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. října 2013 ve věci Deutsche Post v. Komise, C-77/12 P, ECLI:EU:C:2013:695.

⁽¹⁵⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 18. září 2015 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-421/07 RENV, ECLI:EU:C:2015:654.

⁽¹⁶⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 14. července 2016 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-143/12, ECLI:EU:C:2016:406.

⁽¹⁷⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 ve věci Deutsche Post v. Komise, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

- (52) Komise také podotýká, že rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007 a rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011 soudy zrušily.
- (53) V tomto kontextu se šetření týká pouze plateb popsanych v rozhodnutí o zahájení řízení.
- (54) V rozhodnutí o zahájení řízení se odkazuje konkrétně na:
- platby společnosti Deutsche Post do penzijního fondu (zřízeného v rámci privatizace společnosti Deutsche Post) ve výši 4 miliard DEM (přibližně 2,05 miliardy EUR) ročně mezi roky 1995 a 1999;
  - schodek ve výši 8,2 miliardy DEM (přibližně 4,19 miliardy EUR) kumulovaný v penzijním fondu do roku 1999 v důsledku odchodu značného počtu zaměstnanců společnosti Deutsche Post do předčasného důchodu a
  - skutečnost, že Německo v souladu s oznámením německého ministra financí ze dne 18. ledna 1999 tento schodek uhradilo.
- (55) V tomto kontextu je předmětem tohoto rozhodnutí výše popsané opatření týkající se penzí.

2.2. Opatření týkající se penzí v období 1995–1999

- (56) Opatření týkající se penzí, které se zakládá na zákonu o pracovním právu zaměstnanců bývalé Deutsche Bundespost (*Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz)*)⁽¹⁸⁾ (dále jen „zákon PostPersRG“), financovalo od roku 1995 významnou část penzí úředníků společnosti Deutsche Post v důchodu. Aby bylo možné v posouzení v oddíle 5 zachytit v plném rozsahu účinky opatření týkajícího se penzí, jsou v následujících oddílech podrobněji popsány sociální dávky a příspěvky pro úředníky v porovnání se zákonným pojištěním na sociální zabezpečení v případě zaměstnanců se soukromoprávními smlouvami (dále jen „sukromí zaměstnanci“).

2.2.1. Sociální dávky pro úředníky

- (57) Úředníci mají nárok na starobní důchody, zdravotní péči a dlouhodobou péči. Dávky pro úředníky společnosti Deutsche Post jsou stejné jako dávky poskytované všem ostatním úředníkům.
- Výše penzí je podle § 14 zákona o zaopatření úředníků a soudců ve Spolku a jednotlivých spolkových zemích (*Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern (Beamtenversorgungsgesetz – BeamtVG)* ze dne 24. srpna 1976⁽¹⁹⁾ stanovena předem jako určité procento z posledního platu úředníka.
  - Úředníci mají nárok na proplacení 50–70 % nákladů na zdravotní a dlouhodobou péči, přičemž zbývající náklady musí hradit sami. Přesné rozdělení nákladů na zdravotní péči a dlouhodobou péči závisí na řadě kritérií, jako je počet dětí. Úředníci mohou buď uzavřít dobrovolné dodatečné připojištění, nebo svůj podíl na nákladech na zdravotní péči a dlouhodobou péči hradit sami.

2.2.2. Financování sociálních dávek pro úředníky společnosti POSTDIENST v období 1989–1994

- (58) Po první poštovní reformě v roce 1989 musely společnosti POSTDIENST, TELEKOM a POSTBANK podle § 54 odst. 2 zákona o správě a řízení společnosti Deutsche Bundespost (*Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost (Postverfassungsgesetz – PostVerfG)*)⁽²⁰⁾ financovat v plné výši výplaty penzí a náklady na zdravotní péči pro úředníky v důchodu, kteří byli zařazeni do příslušných společností na základě své dřívější činnosti.
- (59) Podle tohoto ustanovení uplatňují úředníci své nároky i nadále vůči státu, který však může celkovou částku požadovat od společností POSTDIENST, TELEKOM resp. POSTBANK.

⁽¹⁸⁾ Ustanovení § 4 zákona o reformě poštovních služeb a telekomunikací (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation (Postneuordnungsgesetz – PTNeuOG)* ze dne 14. září 1994, spolkový věstník (*Bundesgesetzblatt*) (dále jen „BGBL.“) 1994, část I, č. 61, s. 2325.

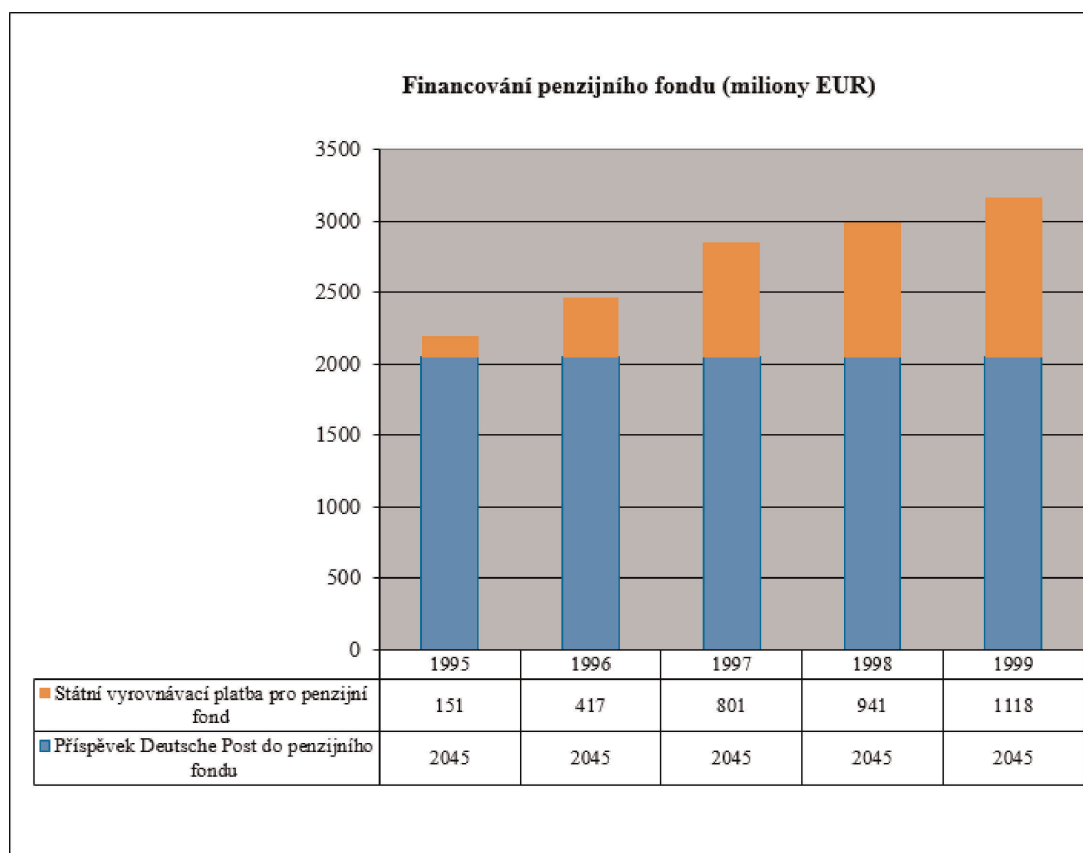
⁽¹⁹⁾ BGBL. 1976, část I, č. 111, s. 2485.

⁽²⁰⁾ Ustanovení § 1 zákona o restrukturalizaci poštovních a telekomunikačních služeb a společnosti Deutsche Bundespost (*Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost (Poststrukturgesetz – PostStruktG)* ze dne 8. června 1989, BGBL. 1989, část I, č. 25, s. 1026.

2.2.3. *Financování sociálních dávek pro úředníky společnosti DPAG od roku 1995*

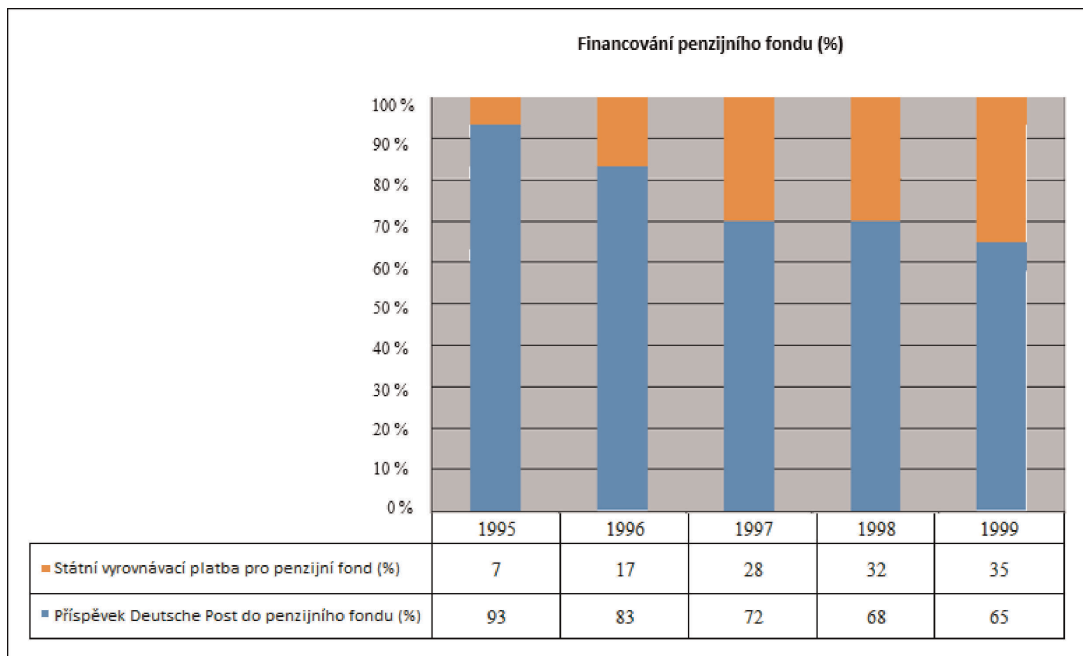
- (60) V rámci reformy poštovních služeb a telekomunikací v roce 1994 (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation*) byli úředníci, kteří pracovali u společnosti POSTDIENST, převedeni podle § 2 odst. 1 zákona PostPersRG do společnosti DPAG. Přitom si úředníci podle § 2 odst. 3 zákona PostPersRG ponechali své stávající právní postavení. Podle § 1 odst. 1 zákona PostPersRG převzala společnost DPAG od spolkového státu veškerá práva a povinnosti zaměstnavatele a podle § 2 odst. 3 zákona PostPersRG všechny majetkoprávní nároky úředníků.
- (61) Podle § 15 PostPersRG převzal výplaty penzí a hrazení nákladů na zdravotní péči pro úředníky v důchodu nově vytvořený penzijní fond pro úředníky Deutsche Post. Dne 1. července 2001 byly penzijní fondy pro společnosti Deutsche Post, TELEKOM a POSTBANK sloučeny do penzijního fondu pro poštovní úředníky (*Postbeamtenversorgungskasse*) (dále jen „penzijní fond“).
- (62) Podle § 16 odst. 1 zákona PostPersRG musela společnost Deutsche Post přispívat v období 1995–1999 do penzijního fondu příspěvky ve výši 2,045 miliardy EUR ročně, což celkově činilo 10,225 miliardy EUR.
- (63) Opatření týkající se penzí pokrylo podle § 16 odst. 2 PostPersRG zbývající schodek (tj. rozdíl mezi penzemi vyplacenými úředníkům v důchodu a příspěvkem Deutsche Post do penzijního fondu). Hodnota opatření týkajícího se penzí vzrostla z částky ve výši 151 milionů EUR v roce 1995 na 1,118 miliardy EUR v roce 1999.
- (64) Grafy na obrázcích 1 a 2 znázorňují příslušné příspěvky společnosti Deutsche Post a Německa (pokud jde o výši a procentní podíl) do penzijního fondu.

Obrázek 1

Financování penzijního fondu (v milionech EUR)

Obrázek 2

Příspěvky do penzijního fondu (v %)

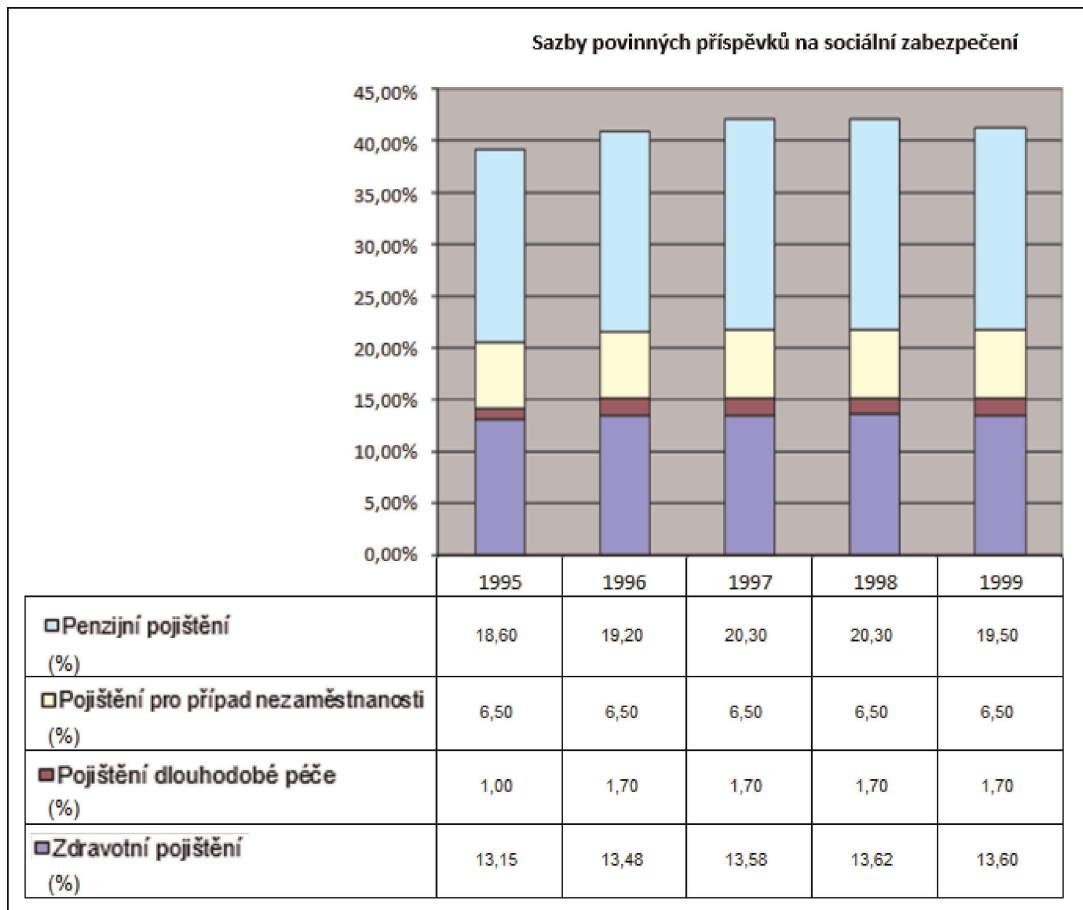
2.2.4. Zákonné pojištění na sociální zabezpečení a doplňkové penzijní připojištění u soukromých zaměstnanců společnosti Deutsche Post

- (65) Soukromí zaměstnanci jsou povinni odvádět příspěvky na sociální zabezpečení a musí mít tato čtyři pojištění: penzijní pojištění, pojištění pro případ nezaměstnanosti, zdravotní pojištění a pojištění dlouhodobé péče⁽²¹⁾. V porovnání se systémem pro úředníky předpokládají zákonné systémy sociálního zabezpečení jinou pojistnou ochranu v oblasti penzijního pojištění, zdravotního pojištění a pojištění dlouhodobé péče:
- výše penze není stanovena jako procentní podíl posledního měsíčního platu, nýbrž na základě průměrné mzdy za celý život;
  - náklady na zdravotní a dlouhodobou péči jsou hrazeny v plné výši.
- (66) V porovnání s dávkami pro úředníky existují také významné rozdíly ve financování sociálních dávek:
- zákonné pojištění na sociální zabezpečení je financováno ze společných příspěvků zaměstnance a zaměstnavatele během pracovního života zaměstnance („povinné příspěvky na sociální zabezpečení“);
  - celková sazba povinných příspěvků na sociální zabezpečení je formálně rozdělena na podíl zaměstnance a podíl zaměstnavatele, přičemž každý činí přibližně polovinu celkové sazby povinných příspěvků na sociální zabezpečení;
  - zaměstnavatel má formální povinnost odvádět celkovou sazbu povinných příspěvků na sociální zabezpečení do fondů sociálního zabezpečení.
- (67) Obrázek 3 udává sazby povinných příspěvků na sociální zabezpečení u soukromých zaměstnanců za období 1995–1999.

⁽²¹⁾ Šestá část sociálního zákoníku (*Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch (SGB VI)*) upravuje penzijní pojištění, třetí část *Sozialgesetzbuch (SGB III)* upravuje pojištění pro případ nezaměstnanosti; pátá část *Sozialgesetzbuch (SGB V)* upravuje zdravotní pojištění; zákon o dlouhodobé péči (*Gesetz zur sozialen Absicherung des Risikos der Pflegebedürftigkeit (Pflege-Versicherungsgesetz – PflegeVG)*) ze dne 26. května 1994 (BGBl. 1994, 1994, část I, č. 30, s. 1014) a jedenáctá část *Sozialgesetzbuch (SGB XI)* upravují dlouhodobou péči.

Obrázek 3

Sazby povinných příspěvků na sociální zabezpečení (v procentech hrubé mzdy soukromých zaměstnanců)

- (68) Obrázek 3 ukazuje, že se sazby povinných příspěvků na sociální zabezpečení pohybovaly v rozmezí přibližně od 39 % do 42 % hrubé mzdy (hrubá mzda = čistá mzda + podíl zaměstnavatele a podíl zaměstnance pokrývá přibližně polovinu celkové sazby povinných příspěvků na sociální zabezpečení, byly jejich příslušné sazby povinných příspěvků na sociální zabezpečení v rozmezí přibližně od 19 % do 21 % hrubé mzdy.

- (69) Soukromí zaměstnanci společnosti Deutsche Post měli prospěch nejen ze zákonného pojištění na sociální zabezpečení, nýbrž také z doplňkového penzijního připojištění. Soukromým zaměstnancům, kteří nastoupili před rokem 1997, bylo nabídnuto doplňkové penzijní připojištění, které jim umožňovalo získat podobnou výši penze jako v případě úředníků. Doplňkové penzijní připojištění tudíž pokrývalo rozdíl mezi penzí ze zákonného sociálního pojištění, která odpovídá určitému procentu průměrné mzdy za celý život, a penzí úředníků, jež odpovídá určitému procentu posledního platu. Podrobná pravidla jsou obsažena ve stanovách instituce doplňkového penzijního připojištění společnosti Deutsche Bundespost (*Satzung der Versorgungsanstalt der Deutschen Bundespost*).

3. DŮVODY ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (70) V rozhodnutí o zahájení řízení měla Komise za to, že skutečnost, že stát uhradil kumulovaný schodek vzniklý do roku 1999 v souvislosti s odchodem značného počtu úředníků společnosti Deutsche Post do předčasného důchodu v období 1995–1999, mohla společnost Deutsche Post zvýhodnit.
- (71) Komise se proto domnívala, že její předběžné šetření týkající se opatření nemohlo potvrdit závěr, že opatření nepředstavuje státní podporu.
- (72) Komise mimoto vyvodila v rozhodnutí o zahájení řízení závěr, že na základě předběžného šetření existují pochybnosti ohledně slučitelnosti opatření s vnitřním trhem.

4. PŘÍSLUŠNÉ PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (73) Zúčastněné strany podaly připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení, (nyní zrušenému) rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2007 a (nyní zrušenému) rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011.
- (74) Tento oddíl shrnuje připomínky, jež jsou považovány za důležité pro posouzení dotyčného opatření (tj. opatření týkajícího se penzí v období 1995–1999), a nebere v úvahu veškeré připomínky, které byly obdrženy v průběhu minulých šetření ostatních opatření a/nebo opatření týkajícího se penzí v období po roce 1999.

4.1. Připomínky třetích stran

- (75) Podle společnosti British Post Office (dále jen „Post Office“) představuje převzetí závazků v souvislosti s penzemi, které společnosti DPAG vznikly v důsledku odchodu 25 % jejích zaměstnanců do předčasného důchodu, státní podporu. Společnost Post Office uvádí, že by schodek související s penzemi měl být financován prodejem aktiv společnosti.
- (76) Podle společnosti UPS byla Deutsche Post zvýhodněna, neboť byla částečně osvobozena od platební povinnosti, kterou měla splnit před rokem 1995. Jelikož běžní provozovatelé musí hradit své náklady na penze sami, měla společnost Deutsche Post v porovnání se svými konkurenty výhodnější postavení.
- (77) Ve svém podání ze dne 28. listopadu 2019 (po vynesení rozsudku Tribunálu z roku 2019, kterým se rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011 zrušuje) společnost UPS tvrdí, že by Komise měla pokračovat v šetření opatření týkajícího se penzí, a konkrétně že by toto opatření měla posoudit na základě judikatury ve věci Orange⁽²²⁾ (na rozdíl od judikatury ve věci Combust⁽²³⁾). Společnost UPS zastává rovněž názor, že i na základě judikatury ve věci Combust měla Komise dospět k závěru, že opatření týkající se penzí představuje neslučitelnou podporu.

4.2. Připomínky Německa

- (78) Podle německých orgánů byl příspěvek státu do penzijního fondu omezen na to, co bylo nezbytné k vyrovnání objektivního znevýhodnění společnosti DPAG uloženého státem.

⁽²²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. října 2016 ve věci Orange v. Komise, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

⁽²³⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 16. března 2004 ve věci Danske Busvognmænd v. Komise, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76.

- (79) Podle německých orgánů představovalo financování odchodu úředníků přijatých před privatizací společnosti DPAG do předčasného důchodu základní povinnost státu vůči jeho úředníkům. Spoluodpovědnost společnosti DPAG za financování penzijního fondu proto znamenala netypické zvláštní náklady. Příspěvek státu na závazky související s penzemi vyrovnal pouze částečně objektivní znevýhodnění společnosti DPAG, jež jí dříve uložil stát. Německo se proto domnívá, že společnost DPAG nebyla zvýhodněna a že v souvislosti s příspěvkem státu do penzijního fondu nedošlo k narušení hospodářské soutěže ani ovlivnění obchodu.
- (80) Na základě rozsudku ve věci *Combus* ⁽²⁴⁾ zastává Německo názor, že v rámci privatizace poskytovatelů všeobecných služeb, jež dříve vlastnil stát, nepředstavuje uhrazení nákladů na penze, které překračují výši obvykle hrazenou soukromými konkurenty, ze strany státu podporu. Německo se domnívá, že je nutné provést porovnání mezi sociálními dávkami pro úředníky společnosti Deutsche Post a sociálními dávkami konkurentů, aby bylo možné posoudit existenci výhody.

5. POSOUZENÍ PODPORY VE FORMĚ OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍHO SE PENZÍ

- (81) V čl. 107 odst. 1 SFEU je stanoveno, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem“.
- (82) Opatření se považuje za státní podporu, jsou-li splněny tyto kumulativní podmínky: a) opatření je provedeno státem ze státních prostředků, b) poskytuje selektivní výhodu určitým podnikům nebo určitým odvětvím výroby, c) tato výhoda narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a d) opatření ovlivňuje obchod uvnitř EU.
- (83) Jelikož se opatření týkající se penzí zakládá na § 16 PostPersG a je financováno ze státního rozpočtu, lze je přičíst státu a je provedeno ze státních prostředků ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Vzhledem k tomu, že opatření týkající se penzí bylo provedeno pouze s cílem osvobodit společnost Deutsche Post částečně od nákladů na penze úředníků, a zvýhodňuje tudíž jen zmíněnou společnost, je navíc selektivní.

5.1. Existence finanční výhody

5.1.1. Použitelná metodika k posouzení existence výhody

- (84) Na základě rozsudku ve věci *Combus* Německo tvrdí, že opatření týkající se penzí neposkytlo finanční výhodu, neboť osvobodilo společnost Deutsche Post od neobvyklých nákladů na penze.
- (85) V rozhodnutí z roku 2012 zamítla Komise tvrzení Německa, že existenci výhody je nutné zjistit na základě judikatury ve věci *Combus*.
- (86) Po zrušení rozsudku z roku 2012 a rozhodnutí o rozšíření řízení z roku 2011 se však Komise domnívá, že rozsudky Tribunálu ve věcech T-143/12 ⁽²⁵⁾ a T-388/11 ⁽²⁶⁾ jí v souladu s článkem 266 SFEU ukládají povinnost použít v souvislosti s opatřením týkajícím se penzí judikaturu ve věci *Combus*. V článku 266 prvním pododstavci SFEU je stanoveno, že „orgán [...], jehož akt byl prohlášen za neplatný nebo jehož nečinnost byla prohlášena za odporující Smlouvám, je povinen přijmout opatření vyplývající z rozsudku Soudního dvora Evropské unie“.
- (87) Ve svém rozsudku ze dne 14. července 2016 Tribunál konstatoval, že „prosté tvrzení, podle kterého jsou náklady na důchody součástí nákladů, jež obvykle zatěžují rozpočet podniku, nepostačuje k prokázání existence skutečného hospodářského zvýhodnění ve prospěch Deutsche Post v projednávaném případě. Komise, jejíž povinností bylo prokázat zmíněné zvýhodnění, tuto povinnost nesplnila a dopustila se nesprávného právního posouzení“ ⁽²⁷⁾.

⁽²⁴⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 16. března 2004 ve věci *Danske Busvognmænd v. Komise*, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, bod 57.

⁽²⁵⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 14. července 2016 ve věci *Deutsche Post v. Komise*, T-143/12, ECLI:EU:C:2016:406.

⁽²⁶⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 10. dubna 2019 ve věci *Deutsche Post v. Komise*, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

⁽²⁷⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 14. července 2016 ve věci *Německo v. Komise*, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, bod 154.

- (88) V tomto kontextu posoudí Komise existenci výhody poskytnuté společnosti Deutsche Post na základě judikatury ve věci *Combus*. Komise se zejména domnívá, že v rozporu s názorem společnosti UPS má Komise při posuzování opatření týkajícího se penzí povinnost použít judikaturu ve věci *Combus*, a nikoli judikaturu ve věci *Orange* ⁽²⁸⁾. Komise má konkrétně za to, že skutečnost, že ve zmíněném rozsudku mohl Soudní dvůr přestat uplatňovat právní pojetí použité v rozsudku ve věci *Combus*, a že tudíž judikatura ve věci *Combus* již nemusí být použitelná na podobná opatření v ostatních případech, nezpochybnuje povinnost Komise uplatnit metodiku stanovenou v rozsudku ve věci *Combus* na opatření týkající se penzí v daném případě, a to v souladu s prvním pododstavcem článku 266 SFEU (viz (86). bod odůvodnění).

5.1.2. Existence výhody v daném případě

- (89) S použitím judikatury ve věci *Combus* v daném případě Komise posoudí, zda Německo převzetím odpovědnosti za rozdíl mezi paušální částkou stanovenou za období 1995–1999 a celkovou výší nákladů na penze bývalých úředníků společnosti Deutsche Post poskytla společnosti Deutsche Post v porovnání s jejími konkurenty hospodářskou výhodu.
- (90) Komise provede tuto analýzu v následujících třech krocích, aby určila existenci výhody:
- a) v prvním kroku zjistí Komise výši příspěvků na sociální zabezpečení založených na mzdách u ostatních podniků v odvětví listovních/balíkových služeb;
  - b) poté stanoví výši příspěvků na sociální zabezpečení založených na platech, které odvádí společnost Deutsche Post za své úředníky;
  - c) posléze Komise tyto dva údaje porovná.

5.1.2.1. Výše příspěvků na sociální zabezpečení hrazených ostatními podniky v odvětví listovních/balíkových služeb

5.1.2.1.1. Výpočet referenční sazby

- (91) Soukromí konkurenti musí státu ze svých příjmů povinně odvádět jak podíl zaměstnavatele, tak i podíl zaměstnance na příspěvcích na sociální zabezpečení. Jak je uvedeno na obrázku 3, celkové sazby povinných příspěvků na sociální zabezpečení za období 1995–1999 byly v rozmezí přibližně od 39 % do 42 % hrubé mzdy. Příslušné sazby povinných příspěvků zaměstnavatele a zaměstnance na sociální zabezpečení byly v rozmezí přibližně od 19 % do 21 % hrubé mzdy (viz 68). bod odůvodnění).
- (92) V porovnání se soukromými zaměstnanci nemusí úředníci platit podíl na příspěvcích na sociální zabezpečení s ohledem na zdravotní péči a dlouhodobou péči, nýbrž místo toho musí hradit 30 % až 50 % nákladů na zdravotní péči a dlouhodobou péči sami (případně mohou uzavřít dodatečné soukromé pojištění). Lze však mít za to, že příspěvek úředníků ve výši 30 % až 50 % jejich nákladů na zdravotní péči a dlouhodobou péči s ohledem na hospodářský účinek do značné míry odpovídá příspěvku soukromých zaměstnanců na zákonné zdravotní pojištění a pojištění dlouhodobé péče ⁽²⁹⁾.
- (93) Úředníci mimoto neposkytují příspěvky na penzijní pojištění a na pojištění pro případ nezaměstnanosti. Příspěvek společnosti Deutsche Post by proto měl překračovat podíl soukromých zaměstnavatelů a zahrnovat veškeré náklady na penzijní pojištění a pojištění pro případ nezaměstnanosti, jakož i zbývající náklady na zdravotní a dlouhodobou péči u úředníků.
- (94) Referenční sazba pro příspěvky společnosti Deutsche Post na sociální zabezpečení (dále jen „referenční sazba“) musí proto zahrnovat celkové sazby příspěvku (celková sazba příspěvku = podíl zaměstnavatele + podíl zaměstnance) na penzijní pojištění a pojištění pro případ nezaměstnanosti a podíl zaměstnavatele na zdravotním pojištění a pojištění dlouhodobé péče.
- (95) Jak prokazuje tabulka 1, v období 1995–1999 byla referenční sazba v rozmezí od 32 % do 34,5 % hrubé mzdy soukromých zaměstnanců.

⁽²⁸⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. října 2016 ve věci *Orange v. Komise*, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

⁽²⁹⁾ Jelikož podíl zaměstnanců na zákonném zdravotním pojištění a pojištění dlouhodobé péče v případě soukromých zaměstnanců odpovídá přibližně polovině celkové sazby příspěvku (viz 68). bod odůvodnění), lze mít za to, že náklady vynaložené úředníky na dodatečné soukromé pojištění kryjící 30 % až 50 % nákladů jsou do značné míry rovnocenné příspěvku soukromých zaměstnanců.

Tabulka 1

Referenční sazba příspěvků společnosti Deutsche Post na sociální zabezpečení

	1995	1996	1997	1998	1999
					(%)
Podíl zaměstnavatele	19,49	20,01	21,07	21,07	20,77
Zdravotní pojištění	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Pojištění dlouhodobé péče	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Pojištění pro případ nezaměstnanosti	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Penzijní pojištění	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Podíl zaměstnance	12,55	12,85	13,40	13,40	13,10
Pojištění pro případ nezaměstnanosti	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Penzijní pojištění	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Referenční sazba společnosti Deutsche Post	32,04	32,86	34,47	34,47	33,87

5.1.2.1.2. Výpočet základu ve formě hrubého platu

- (96) Jelikož by výše příspěvků na sociální zabezpečení, které musí společnost Deutsche Post hradit za své úředníky, měla odpovídat výši povinných příspěvků na sociální zabezpečení, je důležité, aby se na společnost Deutsche Post nevztahovala jen ekvivalentní sazba, nýbrž aby byla tato sazba vypočítána podle rovnocenného základu ve formě hrubého platu.
- (97) Je proto nutné početně stanovit hrubý plat úředníků, který je rovnocenným platovým základem pro hrubou mzdu soukromých zaměstnanců.
- (98) Předpokládá se, že příspěvky úředníků na jejich náklady na zdravotní a dlouhodobou péči odpovídají příspěvkům soukromých zaměstnanců na zákonné zdravotní pojištění a pojištění dlouhodobé péče (viz (92). bod odůvodnění). V tomto ohledu není proto nezbytná úprava platového základu. Jelikož však úředníci neodvádějí příspěvky na své penzijní pojištění a pojištění pro případ nezaměstnanosti (viz (93). bod odůvodnění), měl by se skutečný plat (tj. skutečné náklady na platy) zvýšit o určitý koeficient s přihlédnutím k podílu soukromých zaměstnanců na příspěvcích na zákonné penzijní pojištění a pojištění pro případ nezaměstnanosti.
- (99) Níže uvedený vzorec převádí skutečný plat na hrubý plat, který odpovídá hrubé mzdě soukromých zaměstnanců:

Hrubý plat úředníků =

skutečný plat

100

* $100 - (\text{podíl soukromých zaměstnanců na penzijní pojištění a pojištění pro případ nezaměstnanosti})$

- (100) Zmíněný vzorec použitý například na rok 1997 by vedl k tomuto výsledku:

Hrubý plat úředníků =

$$\text{skutečný plat} * \frac{100}{(100 - (3,25 + 10,15))} = \text{skutečné platy} * 1,15$$

- (101) Použijí-li se například sazby příspěvků v roce 1997, je hrubý plat úředníků o 15 % vyšší než skutečný plat úředníků.

5.1.2.2. Stanovení příspěvků společnosti Deutsche Post na sociální zabezpečení jejích úředníků na základě hrubého platu

5.1.2.2.1. Výhoda založená na porovnání s referenční sazbou

- (102) Podle § 16 odst. 1 zákona PostPersRG musela společnost Deutsche Post přispívat v období 1995–1999 do penzijního fondu příspěvkem ve výši 2,045 miliardy EUR ročně, což celkově činilo 10,225 miliardy EUR.
- (103) Na tomto základě a vzhledem k výše uvedeným skutečnostem lze vypočítat příspěvky společnosti Deutsche Post na sociální zabezpečení založené na hrubých platech za období 1995–1999 a porovnat je s referenční sazbou stanovenou v (97). bodě odůvodnění.

Tabulka 2

Příspěvky společnosti Deutsche Post na sociální zabezpečení založené na hrubých platech a referenční sazba

	1995	1996	1997	1998	1999
Příspěvek Deutsche Post do penzijního fondu (v miliardách EUR)	2 045	2 045	2 045	2 045	2 045
Čisté platy úředníků (v miliardách EUR)	3 522	2 992	2 712	2 581	2 288
Hrubé platy úředníků (v miliardách EUR)	4 050	3 441	3 119	2,968	2 631
Příspěvek Deutsche Post v % hrubých platů	50	59	66	69	78
Referenční sazba (%)	31,93	33,29	34,44	34,46	33,85

- (104) Z tohoto výpočtu (jak se zdá) nevyplývá, že by společnost Deutsche Post získala nějakou výhodu, neboť hradila více, než činí vypočítaná referenční sazba.

5.1.2.2.2. Výhoda založená na porovnání s referenční sazbou při zohlednění možného dopadu regulace poplatků

- (105) Je třeba uvést, že v 332. až 338. bodě odůvodnění rozhodnutí z roku 2012 se Komise domnívala, že regulace poplatků společnosti Deutsche Post představuje příslušný koeficient pro výpočet příspěvků na sociální zabezpečení založených na hrubých platech, které společnost Deutsche Post skutečně odvádí, a k posouzení přiměřenosti opatření týkajícího se penzí.
- (106) To bylo odůvodněno skutečností, že § 20 odst. 1 a 2 poštovního zákona (*Postgesetz*) ze dne 22. prosince 1997⁽³⁰⁾ (dále jen „PostG“) umožňuje společnosti Deutsche Post požádat, aby poštovní regulační orgán při stanovení přípustné výše příjmů plynoucích z výlučného práva a regulovaných služeb zahrnul do nákladů hrazených spotřebiteli „neobvyklou zátěž spojenou se sociálním zabezpečením“, jakož i náklady na účinné poskytování všeobecných služeb.
- (107) Poštovní regulační orgán tento přístup poprvé akceptoval v rozhodnutí z roku 2002 o cenových limitech (platném od 1. ledna 2003) a rovněž v rozhodnutích z roku 2007 a 2011 o cenových limitech schválil „neobvyklou zátěž spojenou se sociálním zabezpečením“. Komise se domnívala, že z ekonomického hlediska to mělo za následek, že společnost Deutsche Post hradila ve skutečnosti nižší sazby příspěvků na sociální náklady, než je zjevný příspěvek do penzijního fondu. Na základě této úvahy byla Komise v rozhodnutí z roku 2012 s to stanovit a vyčíslit výši neslučitelné podpory, která má být navržena za období od 1. ledna 2003 do chvíle, kdy přestane existovat komparativní výhoda.

⁽³⁰⁾ BGBl. 1997, část I, č. 88, s. 3294.

- (108) V případě tohoto rozhodnutí, a tudíž opatření týkajícího se penzí v období 1995–1999, by bylo možné diskutovat o tom, zda by se při posuzování existence výhody podle metodiky stanovené v rozsudku ve věci *Combust* měl při stanovení možné výhody poskytnuté tomuto provozovateli prostřednictvím opatření týkajícího se penzí vzít v úvahu možný dopad regulace poplatků společnosti *Deutsche Post*.
- (109) Komise se však domnívá, že možný dopad regulace poplatků není každopádně podstatný, a to s ohledem na dočasnou působnost opatření, které je předmětem posouzení v tomto rozhodnutí, tj. období 1995–1999.
- (110) Jak Komise uvedla v rozhodnutí z roku 2012, první rozhodnutí poštovního regulačního orgánu o cenových limitech, které zohledňovalo „neobvyklou zátěž spojenou se sociálním zabezpečením“, jak je stanoveno v zákoně *PostG*, bylo přijato až v roce 2002 pro období 2003–2007⁽³¹⁾. S ohledem na období před rokem 2003 měla Komise naopak za to, že z právního základu regulovaných poplatků platných v období od roku 1995 do roku 2002 nelze s jistotou odvodit, jak příslušné orgány rozhodovaly předem o složení regulovaných poplatků⁽³²⁾. V tomto kontextu Komise objasnila, že při absenci výslovně vykazovaného prvku sazby nákladů na sociální zabezpečení není možné stanovit výši příspěvků na sociální zabezpečení založených na hrubých platech s přihlédnutím k regulaci poplatků společnosti *Deutsche Post*⁽³³⁾. Na základě těchto úvah vyvodila Komise v rozhodnutí z roku 2012 závěr, že není možné stanovit a vyčíslit výši neslučitelné podpory za období 1995–2002⁽³⁴⁾.
- (111) V tomto rozhodnutí se Komise domnívá, že se tyto úvahy použijí stejně i při posuzování existence výhody podle metodiky stanovené v rozsudku ve věci *Combust*, tj. referenčního srovnávání popsaného v (90). bodě odůvodnění. Jelikož Komise není navzdory veškerému úsilí schopna vyčíslit možný dopad regulace poplatků na příspěvky na sociální zabezpečení založené na hrubých platech, které odváděla společnost *Deutsche Post* za své úředníky, nelze na tomto základě zjistit existenci výhody.

5.2. Závěr ohledně existence finanční výhody

- (112) Z výše uvedených skutečností vyplývá, že pokud se Komise omezí na přímé srovnání příspěvků společnosti *Deutsche Post* do penzijního fondu a příslušné referenční sazby, nelze zjistit žádnou výhodu poskytnutou společnosti *Deutsche Post*. I kdyby Komise rozšířila své posouzení za účelem uvážení možného dopadu regulace poplatků společnosti *Deutsche Post* (za předpokladu, že to je opodstatněné), nebylo by přesto možné určit a vyčíslit přesnou výhodu poskytnutou za období 1995–1999 a spojit ji s opatřením týkajícím se penzí.
- (113) Na základě výše uvedených skutečností se Komise domnívá, že není schopna prokázat, že opatření týkající se penzí v období 1995–1999 provedené ve prospěch společnosti *Deutsche Post* poskytlo tomuto provozovateli výhodu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Jelikož existenci výhody, která je jednou z kumulativních podmínek pro existenci podpory, nelze zjistit, vyvozuje Komise závěr, že opatření týkající se penzí nezahrnuje státní podporu.

6. ZÁVĚR

- (114) Komise konstatuje, že opatření týkající se penzí, které Německo provedlo za období 1995–1999, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Opatření týkající se penzí, které Německo provedlo ve prospěch společnosti *Deutsche Post* za období od roku 1995 do roku 1999, nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

⁽³¹⁾ Rozhodnutí 2012/636/EU, 332. bod odůvodnění.

⁽³²⁾ Tamtéž, 329. bod odůvodnění.

⁽³³⁾ Tamtéž, 329. bod odůvodnění.

⁽³⁴⁾ Tamtéž, 408. bod odůvodnění.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Německu.

V Bruselu dne 7. února 2020.

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
výkonná místopředsedkyně

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2020/614**ze dne 30. dubna 2020,****kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/1311 o třetí sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2020/25)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 3.1 první odrážku, článek 12.1, čl. 18.1 druhou odrážku a čl. 34.1 druhou odrážku tohoto statutu,

s ohledem na obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (obecné zásady o obecné dokumentaci) (ECB/2014/60) ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 1 odst. 4 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) může Rada guvernérů kdykoli měnit nástroje, požadavky, kritéria a postupy provádění operací měnové politiky Eurosystemu.
- (2) V rámci plnění svého mandátu v oblasti cenové stability a s cílem zachovat příznivé úvěrové podmínky bank a podpořit akomodativní orientaci měnové politiky v členských státech, jejichž měnou je euro, přijala Rada guvernérů dne 22. července 2019 rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/1311 (ECB/2019/21) ⁽²⁾. Uvedené rozhodnutí upravilo třetí sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (TLTRO-III), které se uskutečňují v období od září 2019 do března 2021.
- (3) S cílem podpořit poskytování bankovních úvěrů těm, kteří jsou nejvíce postiženi rozšířením onemocnění koronavirem 2019 (COVID-19), zejména malým a středním podnikům, Rada guvernérů dne 12. března 2020 rozhodla o změně určitých klíčových parametrů operací TLTRO-III. K provedení některých těchto změn přijala Rada guvernérů dne 16. března 2020 rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/407 (ECB/2020/13) ⁽³⁾. Toto rozhodnutí je třeba přijmout za účelem provedení dalších změn, o nichž rozhodla Rada guvernérů, zejména za účelem dočasného snížení úrokových sazeb uplatňovaných na všechny operace TLTRO-III a snížení prahové hodnoty pro poskytování úvěrů za určitých podmínek.
- (4) Pokud se týká rozhodnutí snížit prahovou hodnotu pro poskytování úvěrů, Rada guvernérů dne 12. března 2020 rozhodla, že v období od 1. dubna 2020 do 31. března 2021 by měla být tato hodnota snížena na 0 %. Aby byly zohledněny též úvěry, které již banky od počátku krize způsobené onemocněním COVID-19 v Evropě poskytly, posouvá se počátek tohoto období v souladu s rozhodnutím ze dne 30. dubna 2020 na 1. března 2020 s tím, že toto období i nadále končí dnem 31. března 2021. S cílem zohlednit očekávaný pokles bankovních úvěrů od 1. března 2020 se snižuje odchylka od srovnávací nesplacené částky z 2,5 % na 1,15 %, tak aby bylo dosaženo maximálního snížení úrokové sazby na základě kritérií pro dosavadní poskytování úvěrů.
- (5) S cílem podpořit poskytování úvěrů domácnostem a podnikům navzdory stávajícímu narušení hospodářství a zvýšené nejistotě Rada guvernérů dne 30. dubna 2020 dále rozhodla o dalším dočasném snížení úrokových sazeb, které se za určitých podmínek uplatní na všechny operace TLTRO-III.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3.

⁽²⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2019/1311 ze dne 22. července 2019 o třetí sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2019/21) (Úř. věst. L 204, 2.8.2019, s.100).

⁽³⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2020/407 ze dne 16. března 2020, kterým se mění rozhodnutí (EU) 2019/1311 o třetí sérii cílených dlouhodobějších refinančních operací (ECB/2020/13) (Úř. věst. L 80, 17.3.2020, s. 23).

- (6) Aby takto upravené parametry platily s okamžitým účinkem, mělo by toto rozhodnutí vstoupit v platnost bezodkladně.
- (7) Rozhodnutí (EU) 2019/1311 (ECB/2019/21) je proto třeba příslušným způsobem změnit,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Změny

Rozhodnutí (EU) 2019/1311 (ECB/2019/21) se mění takto:

1. Článek 1 se mění takto:

a) následující definice se nahrazují tímto:

„1) „srovnávací částkou čistých úvěrů“ se rozumí částka způsobilých čistých úvěrů, kterou musí účastník ve druhém referenčním období a případně ve zvláštním referenčním období překročit, aby měl v souvislosti se svou výpůjčkou nárok na úrokovou sazbu, která je nižší než počáteční sazba, přičemž tato částka se vypočte v souladu se zásadami vymezenými v článku 4 a podrobnými ustanoveními uvedenými v příloze I“;

„12) „pobídkovou úpravou úrokové sazby“ se rozumí případné snížení úrokové sazby uplatňované na částky vypůjčené v rámci operací TLTRO-III, jež se vyjádří jako zlomek průměrného rozdílu mezi příslušnou maximální a příslušnou minimální možnou úrokovou sazbou a jež se vypočte v souladu s podrobnými ustanoveními uvedenými v příloze I“;

b) doplňují se nové definice, které znějí:

„23) „zbývající dobou životnosti příslušné operace TLTRO-III“ se rozumí období ode dne vypořádání příslušné operace TLTRO-III do 23. června 2020 a období od 24. června 2021 do doby splatnosti této operace, případně do dne jejího předčasného splacení; do zbývající doby životnosti příslušné operace TLTRO-III se tedy nezapočítává období zvláštní úrokové sazby;

24) „obdobím zvláštní úrokové sazby“ se rozumí období od 24. června 2020 do 23. června 2021;

25) „zvláštním referenčním obdobím“ se rozumí období od 1. března 2020 do 31. března 2021.“

2. Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Úroky

1. Úroková sazba, která se uplatňuje na částky vypůjčené v rámci jednotlivých operací TLTRO-III účastníky, jejichž způsobilé čisté úvěry se v průběhu zvláštního referenčního období rovnají příslušné srovnávací částce čistých úvěrů nebo tuto částku přesahují, se s výhradou podmínky uvedené v čl. 6 odst. 3a vypočte takto:

- a) během období zvláštní úrokové sazby je úrokovou sazbou průměrná úroková sazba vkladové facility během tohoto období snižená o 50 bazických bodů. Výsledná sazba nesmí být nikdy vyšší než minus 100 bazických bodů; a
- b) během zbývající doby životnosti příslušné operace TLTRO-III je úrokovou sazbou průměrná úroková sazba vkladové facility po dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III.

2. Úroková sazba, která se uplatňuje na částky vypůjčené v rámci jednotlivých operací TLTRO-III účastníky, jejichž způsobilé čisté úvěry jsou v průběhu zvláštního referenčního období nižší než příslušná srovnávací částka čistých úvěrů, avšak jejichž způsobilé čisté úvěry v průběhu druhého referenčního období příslušnou srovnávací částku čistých úvěrů přesahují, se vypočte takto:

- a) během období zvláštní úrokové sazby je úrokovou sazbou jedna z těchto sazeb podle toho, která z nich je nižší: i) průměrná úroková sazba hlavních refinančních operací během tohoto období snižená o 50 bazických bodů; a ii) úroková sazba vypočtená v závislosti na odchylce od srovnávací nesplacené částky ve smyslu písmene b); a

b) během zbývající doby životnosti příslušné operace TLTRO-III je úroková sazba nižší než průměrná úroková sazba hlavních refinančních operací po dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III a může v závislosti na velikosti odchylky od srovnávací nesplacené částky klesnout až na úroveň průměrné úrokové sazby vkladové facility po dobu životnosti příslušné operace.

3. Úroková sazba, která se uplatňuje na částky vypůjčené v rámci jednotlivých operací TLTRO-III účastníky, jejichž způsobilé čisté úvěry jsou v průběhu zvláštního referenčního období a rovněž v průběhu druhého referenčního období nižší než příslušná srovnávací částka čistých úvěrů, se vypočte takto:

a) během období zvláštní úrokové sazby je úrokovou sazbou průměrná úroková sazba hlavních refinančních operací během tohoto období snížená o 50 bazických bodů; a

b) během zbývající doby životnosti příslušné operace TLTRO-III je úrokovou sazbou průměrná úroková sazba hlavních refinančních operací po dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III.

4. Další podrobnosti týkající se výpočtu úrokové sazby jsou uvedeny v příloze I. Konečná úroková sazba a příslušné údaje, které se týkají jejího výpočtu, se účastníkům oznamují v souladu s indikativním kalendářem operací TLTRO-III zveřejněným na internetových stránkách ECB.

5. Úroky jsou splatné zpětně při splatnosti každé operace TLTRO-III, nebo případně při předčasném splacení, jak je stanoveno v článku 5a.

6. Je-li účastník z důvodu použití prostředků nápravy, které má národní centrální banka v souladu se svou smluvní nebo veřejnoprávní úpravou k dispozici, povinen splatit nesplacené částky operací TLTRO-III před tím, než je mu oznámena odchylka od srovnávací nesplacené částky a případná výsledná pobídková úprava úrokové sazby, je úrokovou sazbou, která se uplatní na částky, které si tento účastník vypůjčil v rámci jednotlivých operací TLTRO-III, tato sazba: a) po období zvláštní úrokové sazby průměrná úroková sazba hlavních refinančních operací během tohoto období snížená o 50 bazických bodů; a b) po zbývající dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III průměrná sazba hlavní refinanční operace po dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III, a to do dne, ke kterému národní centrální banka požádala o splacení. Je-li splacení požadováno poté, co je účastníkovi oznámena odchylka od srovnávací nesplacené částky a případná výsledná pobídková úprava úrokové sazby, se úroková sazba, která se uplatní na částky, které si tento účastník vypůjčil v rámci jednotlivých operací TLTRO-III, stanoví v souladu s odstavci 1 až 3.“

3. Článek 6 se mění takto:

a) odst. 1 písm. b) se nahrazuje tímto:

”b) údaje, které se týkají i) druhého referenčního období a ii) případně zvláštního referenčního období, za účelem stanovení příslušných úrokových sazeb (dále jen „druhý výkaz“);“

b) doplňuje se nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Účastníci, kteří chtějí využít úrokových sazeb stanovených v čl. 5 odst. 1, této možnosti využijí tak, že ve druhém výkazu odděleně poskytnou údaje, které se týkají zvláštního referenčního období, i výsledky hodnocení těchto údajů ze strany auditora ve smyslu čl. 6 odst. 6 písm. b). Nejsou-li tyto podmínky splněny, vypočte se úroková sazba, která se uplatní na částky vypůjčené účastníky, v souladu s čl. 5 odst. 2 nebo 3. Za nepředání údajů, které se týkají zvláštního referenčního období, a/nebo výsledků příslušného hodnocení těchto údajů ze strany auditora, se neuplatňují žádné sankce.“;

c) v odstavci 6 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„6. Každý účastník zajistí, aby byla kvalita údajů předložených podle odstavců 1 až 3a vyhodnocena externím auditorem v souladu s těmito pravidly:“;

d) v odst. 6 písm. c) se první pododstavec nahrazuje tímto:

„c) hodnocení auditora se zaměřuje na požadavky stanovené v odstavcích 2, 3a a 4. Auditor zejména:“.

4. V čl. 7 odst. 1 se písmena b), d) a e) nahrazují tímto:

- „b) Pokud účastník v příslušné lhůtě uvedené v indikativním kalendáři pro TLTRO-III, který je zveřejněn na internetových stránkách ECB, příslušné národní centrální bance nepředloží výsledky hodnocení prvního výkazu ze strany auditora, splatí účastník nesplacené částky vypůjčené v rámci TLTRO-III v den vypořádání příští hlavní refinanční operace s úrokovou sazbou ve výši průměrné sazby hlavní refinanční operace po dobu životnosti každé příslušné TLTRO-III do dne vypořádání splacení, a to kromě období zvláštní úrokové sazby, kdy se uplatní průměrná sazba hlavní refinanční operace po toto období snížená o 50 bazických bodů.
- d) Pokud účastník v příslušné lhůtě příslušné národní centrální bance nepředloží výsledky hodnocení údajů, které se týkají druhého referenčního období a které jsou obsaženy v druhém výkazu, ze strany auditora, uplatňuje se na částky, které si tento účastník vypůjčil v rámci TLTRO-III, průměrná sazba hlavní refinanční operace po dobu životnosti každé příslušné TLTRO-III, a to kromě období zvláštní úrokové sazby, kdy se uplatní průměrná sazba hlavní refinanční operace po toto období snížená o 50 bazických bodů.
- e) Pokud účastník jinak nesplní povinnosti vymezené v čl. 6 odst. 6 nebo 7, uplatňuje se na částky, které si tento účastník vypůjčil v rámci TLTRO-III, průměrná sazba hlavní refinanční operace po dobu životnosti každé příslušné TLTRO-III, a to kromě období zvláštní úrokové sazby, kdy se uplatní průměrná sazba hlavní refinanční operace po toto období snížená o 50 bazických bodů.“

5. Přílohy I a II se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 5. května 2020.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 30. dubna 2020.

Za Radu guvernérů ECB
prezidentka ECB
Christine LAGARDE

PŘÍLOHA

Přílohy I, II a výkaz B pro účely operací TLTRO-III se mění takto:

1. V příloze I se oddíl 3 nahrazuje tímto:

„3. Výpočet úrokové sazby

A. Označme $NL_{Special}$ jako částku způsobilých čistých úvěrů v průběhu zvláštního referenčního období od 1. března 2020 do 31. března 2021.

$$NL_{Special} = NL_{Mar2020} + \dots + NL_{Mar2021}$$

B. Označme $NS_{Mar2021}$ jako částku získanou součtem způsobilých čistých úvěrů v období od 1. dubna 2019 do 31. března 2021 a nesplacené částky způsobilých úvěrů ke dni 31. března 2019; tato částka se vypočte jako:

$$NS_{Mar2021} = OL_{Mar2019} + NL_{Apr2019} + \dots + NL_{Mar2021}.$$

Označme nyní EX jako procentní odchylku $NS_{Mar2021}$ od srovnávací nesplacené částky po období od 1. dubna 2019 do 31. března 2021, tedy

$$EX = \frac{(NS_{Mar2021} - OAB)}{OAB} \times 100$$

EX se zaokrouhlí na 15 desetinných míst. Pokud se OAB rovná nule, má se za to, že EX se rovná 1,15.

C. Necht $\overline{MRO}_k$ je průměr sazby hlavní refinanční operace (MRO), která se uplatňuje po dobu životnosti TLTRO-III k a která je vyjádřena jako roční procentní sazba, a necht $\overline{DF}_k$ je průměr sazby vkladové facility (DF), která se uplatňuje po dobu životnosti TLTRO-III k , kde se uplatňovaná úroková sazba týká doby životnosti příslušné operace TLTRO-III a je vyjádřena jako roční procentní sazba, tj.:

$$\overline{MRO}_k = \frac{1}{n_k} \sum_{t=1}^{n_k} MRO_{k,t}$$

$$\overline{DF}_k = \frac{1}{n_k} \sum_{t=1}^{n_k} DF_{k,t}$$

Ve shora uvedených rovnicích n_k (pro $k=1, \dots, 7$) označuje počet dnů TLTRO-III k $MRO_{k,t}$ označuje sazbu uplatňovanou na hlavní refinanční operace v den t TLTRO-III k , je-li tato hlavní refinanční operace prováděna v režimu úplného přidělení s pevnou sazbou, nebo $MRO_{k,t}$ označuje minimální nabídkovou sazbu, která je uplatňována na hlavní refinanční operaci v den t TLTRO-III k , je-li tato hlavní refinanční operace prováděna v rámci nabídkového řízení s proměnlivou sazbou; tato sazba je vždy vyjádřena jako roční procentní sazba. Ve shora uvedených rovnicích $DF_{k,t}$ označuje sazbu uplatňovanou na vkladovou facilitu v den t TLTRO-III k a vyjádřenou jako roční procentní sazba.

D. Označme $k_{special}$ jako období zvláštní úrokové sazby, které je obdobím od 24. června 2020 do 23. června 2021, a k_{rol} označme jako dvě období, která tvoří zbývající dobu životnosti příslušné TLTRO-III k (jedná se o období ode dne vypořádání příslušné operace TLTRO-III do 23. června 2020 a období od 24. června 2021 do splatnosti příslušné operace TLTRO-III, případně do dne jejího předčasného splacení).

Necht $\overline{MRO}_{k_{special}}$ je průměr sazby hlavní refinanční operace, která se na TLTRO-III k uplatňuje během období zvláštní úrokové sazby od 24. června 2020 do 23. června 2021 a která je vyjádřena jako roční procentní sazba, a necht $\overline{DF}_{k_{special}}$ je průměr sazby vkladové facility, která se na TLTRO-III k uplatňuje během období zvláštní úrokové sazby od 24. června 2020 do 23. června 2021 a která je vždy vyjádřena jako roční procentní sazba, tj.:

$$\overline{MRO}_{k_{special}} = \frac{1}{n_{k_{special}}} \sum_{t=1}^{n_{k_j}} MRO_{k_{special},t}$$

$$\overline{DF}_{k_{special}} = \frac{1}{n_{k_{special}}} \sum_{t=1}^{n_{k_j}} DF_{k_{special},t}$$

Ve shora uvedených rovnicích $n_{k_{special}}$ označuje počet dnů období $k_{special}$ TLTRO-III k , $MRO_{k_{special},t}$ označuje sazbu uplatňovanou na hlavní refinanční operace v den t období $k_{special}$ TLTRO-III k , je-li tato hlavní refinanční operace prováděna v režimu úplného přidělení s pevnou sazbou, nebo $MRO_{k_{special},t}$ označuje minimální nabídkovou sazbu, která je uplatňována na hlavní refinanční operaci v den t období $k_{special}$ TLTRO-III k , je-li tato hlavní refinanční operace prováděna v rámci nabídkového řízení s proměnlivou sazbou; tato sazba je vždy vyjádřena jako roční procentní sazba. Ve shora uvedených rovnicích $DF_{k_{special},t}$ označuje sazbu uplatňovanou na vkladovou facilitu v den t období k_j TLTRO-III k a vyjádřenou jako roční procentní sazba.

- E. Označme případnou pobídkovou úpravu úrokové sazby, vyjádřenou jako zlomek průměrného pásma mezi $\overline{MRO}_k$ a $\overline{DF}_k$, jako iri ;
- F. Označme úrokovou sazbu, která má být uplatňována po dobu životnosti příslušné TLTRO-III k (konečná úroková sazba) a která je vyjádřena jako roční procentní sazba, jako r_k . Označme úrokovou sazbu, která má být uplatňována po období k_j TLTRO-III k , kde $j = special$ nebo rol , a která je vyjádřena jako roční procentní sazba, jako r_{k_j} .
- G. Úroková sazba r_k je definována jako:

$$r_k = \frac{n_{k_{special}}}{n_k} r_{k_{special}} + \frac{n_{k_{rol}}}{n_k} r_{k_{rol}}.$$

Ve shora uvedené rovnici $n_{k_{rol}}$ označuje počet dnů období k_{rol} TLTRO-III k .

Úroková sazba platná pro jednotlivé operace TLTRO-III k se vypočte takto:

- a) Pokud účastník ve zvláštním referenčním období dosáhne srovnávací částky čistých úvěrů nebo tuto částku překročí, úroková sazba, která se uplatní na objemy, které si tento účastník vypůjčí v rámci operací TLTRO-III, se:
- během období zvláštní úrokové sazby rovná průměru sazby vkladové facility po toto období snížené o 50 bazických bodů, která nesmí být nikdy vyšší než minus 100 bazických bodů, tj.:
pokud $NL_{special} \geq NLB$, pak $r_{k_{special}} = \min(\overline{DF}_{k_{special}} - 0.50, -1)$;
  - během zbývajících doby životnosti příslušné operace TLTRO-III rovná průměru sazby vkladové facility po dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III, tj.:
pokud $NL_{special} \geq NLB$, pak $r_{k_{rol}} = \overline{DF}_k$;
- b) Pokud účastník ve zvláštním referenčním období nedosáhne své srovnávací částky čistých úvěrů ani tuto částku nepřesáhne, avšak svou srovnávací nesplacenou částku způsobilých úvěrů během druhého referenčního období přesáhne alespoň o 1,15 %, úroková sazba, která se uplatní na objemy, které si tento účastník vypůjčí v rámci operací TLTRO-III, se:
- během období zvláštní úrokové sazby rovná průměru sazby hlavní refinanční operace během tohoto období snížené o 50 bazických bodů, nebo průměru sazby vkladové facility po dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III, podle toho, která z těchto sazeb je nižší, tedy:
pokud $NL_{special} < NLB$ a $EX \geq 1.15$, pak $iri = 100\%$ a $r_{k_{special}} = \min(\overline{MRO}_{k_{special}} - 0.50, \overline{DF}_k)$;
  - během zbývajících doby životnosti příslušné operace TLTRO-III rovná průměru sazby vkladové facility po dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III, tj.:
pokud $NL_{special} < NLB$ a $EX \geq 1.15$, pak $iri = 100\%$ a $r_{k_{rol}} = \overline{DF}_k$;

c) Pokud účastník ve zvláštním referenčním období nedosáhne své srovnávací částky čistých úvěrů ani tuto částku nepřesáhne, avšak svou srovnávací nesplacenou částku způsobilých úvěrů během druhého referenčního období přesáhne méně než o 1,15 %, úroková sazba, která se uplatní na objemy, které si tento účastník vypůjčí v rámci operací TLTRO-III, se:

i) během období zvláštní úrokové sazby rovná průměru sazby hlavní refinanční operace během tohoto období snížené o 50 bazických bodů, nebo úrokové sazbě vypočtené podle bodu ii) níže, podle toho, která z těchto sazeb je nižší, tedy:

$$\text{pokud } NL_{Special} < NLB \text{ a } 0 < EX < 1.15, \text{ pak } iri = \frac{EX}{1.15} \text{ a}$$

$$r_{k_{special}} = \min(\overline{MRO}_{k_{special}} - 0.50, \overline{MRO}_k - (\overline{MRO}_k - \overline{DF}_k) \times iri),$$

ii) během zbývajících doby životnosti příslušné operace TLTRO-III rovná úrokové sazbě, která se lineárně zvyšuje v závislosti na procentu, o něž účastník přesáhne srovnávací nesplacenou částku, tedy:

$$\text{pokud } NL_{Special} < NLB \text{ a } 0 < EX < 1.15, \text{ pak } iri = \frac{EX}{1.15} \text{ a}$$

$$r_{k_{rot}} = \overline{MRO}_k - (\overline{MRO}_k - \overline{DF}_k) \times iri;$$

d) Pokud účastník ve zvláštním referenčním období nedosáhne své srovnávací částky čistých úvěrů ani tuto částku nepřesáhne, ani nepřesáhne svou srovnávací nesplacenou částku během druhého referenčního období, úroková sazba, která se uplatní na objemy, které si tento účastník vypůjčí v rámci operací TLTRO-III, se:

i) během období zvláštní úrokové sazby rovná průměru sazby hlavních refinančních operací během tohoto období snížené o 50 bazických bodů; tedy:

$$\text{pokud } NL_{Special} < NLB \text{ a } EX \leq 0, \text{ pak } r_{k_{special}} = \overline{MRO}_{k_{special}} - 0.50;$$

ii) během zbývajících doby životnosti příslušné operace TLTRO-III rovná průměru sazby hlavní refinanční operace po dobu životnosti příslušné operace TLTRO-III, tedy:

$$\text{pokud } NL_{Special} < NLB \text{ a } EX \leq 0, \text{ pak } iri = 0 \text{ a } r_{k_{rot}} = \overline{MRO}_k$$

Pobídková úprava úrokové sazby (*iri*) se vyjádří zaokrouhlením na 15 desetinných míst.

Úrokové sazby $r_{k_{special}}$ a $r_{k_{rot}}$ se vyjádří zaokrouhlením na 15 desetinných míst.

Konečná úroková sazba r_k se vyjádří jako roční procentní sazba, zaokrouhlená směrem dolů na nejbližší čtvrté desetinné místo.“.

2. Příloha II se mění takto:

a) v oddílu 2 se za první pododstavec vkládá tento nový pododstavec, který zní:

„Pokud účastníci chtějí využít úrokových sazeb stanovených v čl. 5 odst. 1, pokrývá druhý výkaz dále rovněž údaje týkající se zvláštního referenčního období, a to obdobně jako je tomu v případě požadavků na druhé referenční období.“;

b) v oddílu 2 se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Pokud jde o použití shromážděných informací, údaje o referenční nesplacené částce se použijí ke stanovení úvěrového přídělu. Údaje o způsobilých čistých úvěrech během prvního referenčního období se použijí pro výpočet srovnávací částky čistých úvěrů a srovnávací nesplacené částky. Údaje o způsobilých čistých úvěrech během druhého referenčního období, případně zvláštního referenčního období se oproti tomu použijí k posouzení vývoje poskytování úvěrů a následně ke stanovení příslušných úrokových sazeb. Veškeré další ukazatele jsou nezbytné pro ověření vnitřního souladu informací a jejich souladu se statistickými údaji shromážděnými v rámci Eurosystemu, jakož i pro důkladné monitorování dopadu programu TLTRO-III.“;

c) v oddílu 3 písm. a) se druhá odrážka v druhém odstavci nahrazuje tímto:

„— Druhý výkaz vyžaduje vyplnění formuláře B za „druhé referenční období“, tj. 1. dubna 2019 až 31. března 2021, pro účely výpočtu způsobilých čistých úvěrů a srovnání se srovnávacími částkami, na nichž jsou příslušné úrokové sazby založeny.“

- Účastníci, kteří chtějí využít úrokových sazeb stanovených v čl. 5 odst. 1, musí dále předložit vyplněný formulář B za zvláštní referenční období, tj. 1. března 2020 až 31. března 2021, pro účely výpočtu způsobilých čistých úvěrů a srovnání se srovnávacími částkami čistých úvěrů, na nichž jsou nižší úrokové sazby založeny.“;
- d) v oddílu 3 písm. a) se třetí odstavec nahrazuje tímto:
- „Ve formuláři B musí být ukazatele týkající se nesplacených částek vykázány ke konci měsíce předcházejícího začátku vykazovaného období a ke konci vykazovaného období; za první referenční období musí být nesplacené částky vykázány k 31. březnu 2018 a 31. březnu 2019; za druhé referenční období musí být nesplacené částky vykázány k 31. březnu 2019 a k 31. březnu 2021; za zvláštní referenční období musí být nesplacené částky vykázány k 29. únoru 2020 a k 31. březnu 2021. Údaje o transakcích a úpravách musí zahrnovat veškeré relevantní účinky, které nastaly během vykazovaného období.“;
- e) Výkaz B pro účely operací TLTRO-III se nahrazuje tímto výkazem B.

„Výkaz B pro účely operací TLTRO-III

Vykazované období: 1. dubna 2018 až 31. března 2019 (první referenční období) / 1. dubna 2019 až 31. března 2021 (druhé referenční období) / případně: 1. března 2020 až 31. března 2021 (zvláštní referenční období)

Úvěry nefinančním podnikům a domácnostem s výjimkou úvěrů domácnostem na nákup rezidenčních nemovitostí (v tisících EUR)

Hlavní agregáty		Úvěry nefinančním podnikům	Úvěry domácnostem (včetně neziskových institucí sloužících domácnostem) s výjimkou úvěrů na nákup rezidenčních nemovitostí	položka vzorec	ověření
1	Nesplacené částky způsobilých úvěrů na konci měsíce předcházejícího začátku vykazovaného období.....	0	0	1	$1 = 1.1 - 1.2 (+1.3)$
2	Způsobilé čisté úvěry ve vykazovaném období.....	0	0	2	$2 = 2.1 - 2.2$
3	Úpravy nesplacených částek: snížení (-) a zvýšení (+).....	0	0	3	$3 = 3.1 + 3.2$
4	Nesplacené částky způsobilých úvěrů na konci vykazovaného období.....	0	0	4	$4 = 4.1 - 4.2 (+4.3)$ $4 = 1 + 2 + 3$
Výchozí položky					
Nesplacené částky způsobilých úvěrů na konci měsíce předcházejícího začátku vykazovaného období					
1.1	Nesplacené částky v rozvaze.....			1.1	
1.2	Nesplacené částky sekuritizovaných nebo jinak převedených úvěrů, které však nejsou odúčtovány z rozvahy.....			1.2	
1.3	Zůstatky opravných položek k úvěrům vykázaným v položce 1.1 (s vyloučením úvěrů v položce 1.2) *.....			1.3	
Způsobilé čisté úvěry ve vykazovaném období					
2.1	Hrubé úvěry.....			2.1	
2.2	Splátky.....			2.2	
Úpravy nesplacených částek: snížení (-) a zvýšení (+)					
3.1	Prodeje a nákupy úvěrů a jiné převody úvěrů v průběhu vykazovaného období.....	0	0	3.1	$3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C$
3.1A	Čisté toky úvěrů, které jsou sekuritizovány s dopadem na stavy úvěrů.....			3.1A	
3.1B	Čisté toky úvěrů, které jsou jiným způsobem převedeny s dopadem na stavy úvěrů.....			3.1B	
3.1C	Čisté toky sekuritizovaných nebo jinak převedených úvěrů bez dopadu na stavy úvěrů.....			3.1C	
3.2	Jiné úpravy.....	0	0	3.2	$3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C$
3.2A	Přecenění v důsledku změn směnných kurzů.....			3.2A	
3.2B	Odpisy/snížení hodnoty.....			3.2B	
3.2C	Překlasifikace.....			3.2C	
Nesplacené částky způsobilých úvěrů na konci vykazovaného období					
4.1	Nesplacené částky v rozvaze.....			4.1	
4.2	Nesplacené částky sekuritizovaných nebo jinak převedených úvěrů, které však nejsou odúčtovány z rozvahy.....			4.2	
4.3	Zůstatky opravných položek k úvěrům vykázaným v položce 4.1 (s vyloučením úvěrů v položce 4.2) *.....			4.3	

* Uplatní se pouze v případech, kdy se úvěry vykazují očištěné o opravné položky; další podrobnosti viz pokyny k vykazování."

OPRAVY

Oprava nařízení Komise (EU) 2020/171 ze dne 6. února 2020, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH)

(Úřední věstník Evropské unie L 35 ze dne 7. února 2020)

Strana 4, příloha, tabulka zní takto:

Položka č.	Látka	Vnitřní vlastnost(i) uvedené v článku 57	„Přechodná ustanovení		Osvobozené (kategorie) použití	Období přezkumu
			Nejzazší datum podání žádosti (1)	Datum zániku (2)		
44.	1,2-benzendikarboxylová kyselina, dihexylester, rozvětvený a lineární Číslo ES: 271-093-5 Číslo CAS: 68515-50-4	Toxický pro reprodukci (kategorie 1B)	27. srpna 2021 (*)	27. února 2023 (**)	—	—
45.	dihexyl-ftalát Číslo ES: 201-559-5 Číslo CAS: 84-75-3	Toxický pro reprodukci (kategorie 1B)	27. srpna 2021 (*)	27. února 2023 (**)	—	—
46.	1,2-benzendikarboxylová kyselina, dialkylestery (alkyly C ₆ -C ₁₀); 1,2-benzendikarboxylová kyselina, směsné decyl-, hexyl- a oktyldiestery s obsahem dihexyl-ftalátu ≥ 0,3 % (Číslo ES: 201-559-5) Číslo ES: 271-094-0; 272-013-1 Číslo CAS: 68515-51-5; 68648-93-1	Toxický pro reprodukci (kategorie 1B)	27. srpna 2021 (*)	27. února 2023 (**)	—	—
47.	trixylyl-fosfát Číslo ES: 246-677-8 Číslo CAS: 25155-23-1	Toxický pro reprodukci (kategorie 1B)	27. listopadu 2021	27. května 2023	—	—
48.	perboritan sodný; kyselina perboritá, sodná sůl Číslo ES: 239-172-9; 234-390-0 Číslo CAS: —	Toxický pro reprodukci (kategorie 1B)	27. listopadu 2021	27. května 2023	—	—
49.	peroxymetaboritan sodný Číslo ES: 231-556-4 Číslo CAS: 7632-04-4	Toxický pro reprodukci (kategorie 1B)	27. listopadu 2021	27. května 2023	—	—
50.	5-sek-butyl-2-(2,4-dimethylcyklohex-3-en-1-yl)-5-methyl-1,3-dioxan [1], 5-sek-butyl-2-(4,6-dimethylcyklohex-3-en-1-yl)-5-methyl-1,3-dioxan [2] (zahrnující kterýkoli z jednotlivých stereoizomerů [1] a [2] nebo jakoukoli jejich kombinaci) Číslo ES: — Číslo CAS: —	vPvB	27. února 2022	27. srpna 2023	—	—

Položka č.	Látka	Vnitřní vlastnost(i) uvedené v článku 57	„Přechodná ustanovení		Osvobozené (kategorie) použití	Období přezkumu
			Nejzazší datum podání žádosti ⁽¹⁾	Datum zániku ⁽²⁾		
51.	2-(2H-benzotriazol-2-yl)-4,6-di- <i>terc</i> -pentylfenol (UV-328) Číslo ES: 247-384-8 Číslo CAS: 25973-55-1	PBT, vPvB	27. května 2022	27. listopadu 2023	—	—
52.	2,4-di- <i>terc</i> -butyl-6-(5-chlorbenzotriazol-2-yl)fenol (UV-327) Číslo ES: 223-383-8 Číslo CAS: 3864-99-1	vPvB	27. května 2022	27. listopadu 2023	—	—
53.	2-(2H-benzotriazol-2-yl)-4-(<i>terc</i> -butyl)-6-(<i>sek</i> -butyl)fenol (UV-350) Číslo ES: 253-037-1 Číslo CAS: 36437-37-3	vPvB	27. května 2022	27. listopadu 2023	—	—
54.	2-benzotriazol-2-yl-4,6-di- <i>terc</i> -butylfenol (UV-320) Číslo ES: 223-346-6 Číslo CAS: 3846-71-7	PBT, vPvB	27. května 2022	27. listopadu 2023	—	—

⁽¹⁾ Datum uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě ii).

⁽²⁾ Datum uvedené v čl. 58 odst. 1 písm. c) bodě i).“

Oprava prováděcího nařízení Komise (EU) 2020/402 ze dne 14. ožujka 2020. godine, kterým se vývoz některých produktů podmiňuje předložením vývozního povolení

(Úřední věstník Evropské unie L 77 I ze dne 15. března 2020)

Strana 1, název:

místo: „Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/402 ze dne 14. ožujka 2020. godine, kterým se vývoz některých produktů podmiňuje předložením vývozního povolení“,

má být: „Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/402 ze dne 14. března 2020, kterým se vývoz některých produktů podmiňuje předložením vývozního povolení“.

Strana 3, místo a datum podpisu:

místo: „V Bruselu dne 14. ožujka 2020. godine“,

má být: „V Bruselu dne 14. března 2020“.

Strana 4, příloha I, tabulka, kategorie Ochranné obleky, sloupec Kódy KN, třetí a čtvrtý kód:

místo: „ex 9004 61 13 00

ex 900461136114“,

má být: „ex 6113 00

ex 6114“.

Strana 4, příloha I, tabulka, kategorie Ochranné obleky, sloupec Kódy KN, šestý kód:

místo: „ex 6210 10 92“,

má být: „6210 10 92“.

Strana 5, příloha I, tabulka, kategorie Rukavice, sloupec Kódy KN, druhý kód:

místo: „ex 4015 11 00“,

má být: „4015 11 00“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS